

Tradiții și obiceiuri locale

-3-

Coordonator prof. Voinescu Angelica

ISSN 3100-4121 ISSN-L 3100-4121

VĂLENII DE Munte
2026

Tradiții și obiceiuri locale
- 3 -

Valenii de Munte

2026

Acest material a fost realizat în cadrul proiectului educațional „Tradiții și obiceiuri românești”, înscris în Calendarul Proiectelor de Educație Extrașcolară Interjudețene - în anul școlar 2025-2026, prezent în Anexa 3 la OMEC nr. 3197/10.02.2026, nr. 1244, domeniul cultural-artistic - folclor, tradiții, obiceiuri; desfășurat în perioada octombrie 2025 - mai 2026, în cadrul Centrului Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte

Fiecare material, din această revistă, prezintă exemple de obiceiuri, tradiții din localitatea/zona de domiciliu a elevului, participant la Simpozionul copiilor, și este realizat de acesta sub atenta îndrumare a profesorului de la clasă și în colaborare cu familia.

Autorii/coordonatorii lucrărilor își asumă întreaga responsabilitate asupra conținutului materialului, corectitudinii acestuia și a dreptului de autor.

Cu cât înainte

Copilăria este o lume aparte - o lume în care totul strălucește mai simplu, mai curat, mai adevărat. Este vârsta în care fiecare copil păstrează în suflet lumina esenței umane, iar tradițiile românești devin pentru el repere firești, pline de sens și frumusețe.

Într-o societate care se mișcă repede, aceste obiceiuri strămoșești rămân ancore de stabilitate și identitate, pe care avem datoria să le păstrăm vii.

Pentru copiii cu cerințe educaționale speciale, întâlnirea cu tradițiile locale nu este doar o lecție culturală, ci o experiență afectivă, caldă, încărcată de bucurie și curiozitate. Tradițiile devin limbajul prin care ei se conectează mai ușor cu lumea, cu ceilalți și cu ei înșiși.

Proiectul educativ „Tradiții și obiceiuri locale” s-a născut din dorința de a readuce în prim-plan aceste valori, de a le face accesibile tuturor copiilor și de a le transforma într-o punte între generații. Ne dorim ca fiecare elev să se simtă parte din povestea comunității, să descopere frumusețea moștenirii noastre culturale și să o ducă mai departe cu mândrie.

Activitățile proiectului - atelierul dedicat tradițiilor, simpozionul on-line și broșura digitală ce reunește contribuțiile participanților - sunt gândite ca momente de întâlnire, de dialog și de redescoperire. Ele aduc împreună copii, cadre didactice, părinți și membri ai comunității într-un demers comun: acela de a păstra vie bogăția tradițiilor românești.

Această inițiativă este, în esență, o invitație la a privi înapoi cu recunoștință și înainte cu speranță.

CUPRINS

• Cuvânt înainte- Echipa de proiect	5
• Cuprins	6
• Cuvânt în deschidere — Director Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, prof. Lixandru Ioana Iuliana	9
• "Claca la sat" - prezentare atelier, coordonatori: prof.pps. Onea Georgiana și prof.ed. Andrei Georgeta	10
• „Din băncile școlii, în pragul profesorilor: -Primiți cu colindul?", coordonatori: prof. Lixandru Ioana Iuliana și prof. Chivu Ileana	11
1. - Preșcolar Sîrbu Nicholas, "IGNATUL DIN GLIMBOCA ", coordonator Moiescu Călina, educatoare la Grădinița cu Program Prelungit Oțelu Roșu, Județul Caraș-Severin	13
2. - Preșcolar RADU TEODOR , "OBICEIURI ȘI TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN COMUNA MARGĂ ", coordonator prof. Opreșor Măriuța Elena, Grădinița cu Program Prelungit Oțelu Roșu, Județul Caraș-Severin	15
3. Preșcolar Dima Răzvan, "OBICEIURI FRUMOASE DIN LUMEA MEA MICĂ", coordonator prof. Kurucz Alexandrina Maria, Grădinița cu Program Prelungit Oțelu Roșu, Județul Caraș-Severin ...	16
4. - Preșcolar Rotilă Filip, "Tradiții românești de iarnă ", coordonator prof. educație timpurie Gafița Roxana și Ciurescu Ramona, Grădinița P.P. nr.5 din Lugoj, jud. Timiș	17
5. - Elev MOLDOVAN DENIS, clasa a VI-a, "UDATUL FETELOR A DOUA ZI DE PAȘTE ", coordonator prof. Rus Dana, Școala Gimnazială Petriș, Jud.Bistrița-Năsăud	18
6. - Elev BARABAȘ BOGDAN, clasa a V-a, "ÎNROȘITUL OUĂLOR", coordonator prof. Otviș Monica, Școala Gimnazială Petriș, Jud.Bistrița-Năsăud	19
7. -Elev Fusu Ștefan, clasa a XII-aB, " CALOIANUL-obicei din zona Bărăganului- ", coordonator prof. Zăinescu Silvia, Liceul Tehnologic " Ghe. K. Constantinescu", Jud. Brăila	20
8. -Elev Băcanu Florentina, clasa a XII-aB, " PAPARUDA -obicei din zona Bărăganului- ", coordonator prof. Băcanu Mioara, Liceul Tehnologic " Ghe. K. Constantinescu", Jud. Brăila	21
9. -Elev Bălan Victor, clasa a X-a C, "Caloianul - obicei stravechi ", coordonator prof. Cocias Luminita, C.S.E.I Braila, Jud. Brăila	23
10. -Elev Tekinalp Hasan, clasa a IX-a C, " Închinatul betelii ", coordonator prof. Țăruș Mariana- Andreea , C.S.E.I Braila, Jud. Brăila	25
11. - Elev Păsat Maria, clasa a V-a, "PAPARUDELE ȘI CALOIANUL- Ritualuri străvechi de invocare a ploii - ", coordonator prof. Avram Claudia, Școala Gimnazială nr.23 „Constantin Brâncoveanu”, Jud. Constanța	26
12. - Elev PĂSAT MIRCEA, clasa a VII-a, "Sărbătoarea Moșoaielor din Luncavița - tradiție și identitate ", coordonator prof. Avram Claudia, Școala Gimnazială nr.23 „Constantin Brâncoveanu”, Jud. Constanța	28
13. - Elev SĂFTOIU FABIAN IONUȚ, clasa a III-a, "TRADIȚII DE PAȘTE ALĂTURI DE FAMILIA MEA", coordonator prof.înv.primar Bălan Iuliana Irina, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Comuna Păcureți, Jud. Prahova	29
14. - Elev Stanciu Bogdan, clasa a II-a, "Tradiții și obiceiuri de Paște în familia mea și la școală", coordonator prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela, Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”, Comuna Păcureți, Jud. Prahova	30

15. - Elev FICA ȘTEFAN, clasa a VII-a, "Botezul", " Colind", coordonator prof. Dragomir Mihaela, Școala Gimnazială Schiulești , Jud. Prahova	31
16. - Elev BERCU ȘTEFAN , clasa a VII-a, "Nunta", " Tăierea porcului", coordonator prof. Dragomir Mihaela, Școala Gimnazială Schiulești , Jud. Prahova	32
17. - Elev Stroe Mateo, clasa a VI-a A, "Pelerinajul, un drum al inimii", ilustrații elev Dumitrescu Ștefan, coordonator prof. pps. Țaranu Elena, CSEI nr.2 Ploiești, Jud. Prahova	33
18. -Elev Constantin Ionuț Răzvan, clasa a VIII-a , "Costume populare și flori de nuntă", coordonator prof. pps. Șandor Alexandra, CSEI nr.2 Ploiești, Jud. Prahova	34
19. - Elev Constantin Rareș Paraschiv, clasa a VIII-a, "Tradiții la creștinare", coordonator prof. pps. Șandor Alexandra, ilustrații elev Fieraru Alexia, clasa a III- a A coordonator prof: Grigore Florentina, CSEI nr.2 Ploiești, Jud. Prahova	35
20. - Elev LUNCĂ ALEXANDRA, clasa a VIII-a, "O tradiție locală - Torsul și vopsitul lânii", coordonator prof. David Luiza Mihaela, Școala Gimnazială "Traian Săvulescu", com Izvoarele, Jud. Prahova	36
21. -Elev Băncilă Constantin Viorel, clasa a VII-a, "O tradiție locală - Mărțișorul ", coordonator prof. David Luiza Mihaela, Școala Gimnazială "Traian Săvulescu", com Izvoarele, Jud. Prahova ..	37
22. -Elev VOICILAS DAVID MIHAIL , clasa a VI-a, "PLUGUSORUL CA LA NOI! ", coordonator prof. itinerant. VOICILAS EUGENIA, Școala. Profesională, Com. Starchiojd, Jud. Prahova	38
23. -Elev NIȚĂ ANA-MARIA, clasa a VI-a, "STEAUA SUS RASARE!", coordonator prof. itinerant. VOICILAS EUGENIA, Școala. Profesională, Com. Starchiojd, Jud. Prahova	39
24. - Elev Cocâia Alexandru Andrei, clasa a III-a, "TRADIȚIA URSITULUI ȘI MOȘTENIREA URSARILOR ", coordonator prof. itin./sprijin: Vîlculescu Florina-Eugenia, Școala Gimnazială, sat Mărginenii de Jos, Județul Prahova	40
25. - Elev Osman George Nicolas, clasa a VIII-a, "Obiceiurile și tradițiile romilor din Mărginenii de Jos ", coordonator prof. itin./sprijin: Vîlculescu Florina-Eugenia, Școala Gimnazială, sat Mărginenii de Jos, Județul Prahova	41
26. -Elevii claselor a X-a B, a II-a-pregătitoare și preșcolarii, "Atelier de pictură", coordonatori: prof. Bratu Nicoleta, Enache Ramona, Anghel laura, Fenechiu Simona și Ioniță Adina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	42
27. -Elevi Popa Marian și Popa Alexandru, clasa I, "Colinduța", "Despre colinde", coordonator prof. pps. Lupu Tania GrațIELA, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	43
28. -Elev Ștefan Denisa, clasa a III-a, "JOCUL URSULUI", coordonator prof. pps. Vasile Cristina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	44
29. Elev (ucrainean) Leonov Matvy , clasa a V-a, "Tradiții din Ucraina", coordonator prof. ed. Dima Ancuța, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	45
30. Elev Popa Antonia, clasa a V-a, "Sărbătorind Sf Ilie", coordonator prof. pps. Iordache Larisa, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	46
31. -Elev Tudor VALENTIN , clasa a VII-a, "Tradiții și meșteșuguri pe Valea Teleajenului ", coordonator prof. pps. Moise Mădălina Elena, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	47
32. -Elev Ilie Ionela-Maria , clasa a X-a A, "Obicei de Rusalii în Muntenia - Sfințirea apei și a câmpului", coordonator prof. ed. Guță Adriana-Nicoleta, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	48

33. -Elev (ucrainean) Mykhailov Anton, clasa a X-a A, "Obicei din Muntenia - Paparuda", coordonator prof. ed. Guță Adriana-Nicoleta, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	49
34. Elev (ucrainean) Dobrev Stanislav, clasa a VIII a și elev Băican Diana clasa a X-a, "Două țări, aceeași bucurie de Anul Nou", coordonatori: prof. pps. Ene Larisa Mariana și Soare Natalia Nicoleta, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	50
35. Elev (ucrainean) Dobrev Stanislav, clasa a VIII a, "Port tradițional în Ucraina", coordonatori: prof. ed. Mihăilă Andreea, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	51
36. -Elev Ioniță Ana Maria, clasa a IX-a,"SÂNZIENELE -24 iunie ", coordonator prof. pps. Rusu Adriana Claudia, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova ..	52
37. -Elev Băican Irinel Andrei, clasa a IX-a,"TRANSHUMANȚA ", coordonator prof. pps. Rusu Adriana Claudia, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Ph.	53
38. -Elev Dumitrică Raluca, clasa a IX-a,"OBICEIURI DE FLORII", coordonator prof. ed. Comerzan Cristina , Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	54
39. -Elev (ucrainean) Lyalik Ivan, clasa a VII-a B, "TRADIȚII ȘI OBICEIURI DIN UCRAINA", coordonator prof. ttl. Ogluz Cristina, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	55
40. -Elev (ucrainean) Călduraru Aurika, clasa a VII-a B, "Mâncăruri ucrainene pe care trebuie să le încerci măcar o dată în viață", coordonator prof. pps. Niculescu Otilia, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	56
41. -Elev Ilie Ionela -Maria, clasa a X-a A, " Vopsitul ouălor ", coordonator prof. ttl. Ilie Violeta, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	57
42 -Elev (ucrainean) Bou Victoria, clasa a X-a A, "Sărbătoarea Paștelui în Ucraina și în România", coordonator prof. pps. Voinescu Angelica, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	58
43. -Elev Gheorghe Daniel, clasa a VI-a, "Paștele în Vălenii de Munte", coordonator prof. pps. Urlețeanu Magdalena Nicoleta, Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova	59

Moștenirea Străbună prin Ochi de Copil

Director,
Prof. Lixandru Ioana Iuliana,
CȘEI, Orașul Vălenii de Munte

„Tradiția nu înseamnă păstrarea cenușii, ci întreținerea focului.” - este spiritul în care elevii noștri au ales să prezinte comorile satelor și orașelor lor.

Dragi cititori,

Broșura pe care o parcurgeți reprezintă încununarea unui demers plin de sensibilitate și respect pentru valorile noastre autentice. Într-o lume aflată în permanentă schimbare, această colecție de materiale ne demonstrează că tradițiile și obiceiurile românești rămân repere fundamentale, capabile să unească generații și să contureze identități.

Un Dialog Intercultural și Interjudețean;

Succesul acestei ediții este reflectat de participarea impresionantă a elevilor și profesorilor din cel puțin 5 județe, creând astfel o hartă vie a tradițiilor naționale. Un element deosebit de valoros al acestui simpozion l-a reprezentat participarea elevilor ucraineni, facilitând un schimb intercultural autentic. Această diversitate de perspective a transformat simpozionul într-un spațiu al prieteniei, unde rădăcinile culturale diferite s-au întâlnit sub semnul respectului reciproc.

Tehnologia în Slujba Tradiției;

Deși vorbim despre obiceiuri vechi de secole, formatul digital al acestei broșuri reprezintă puntea noastră către viitor. Utilizarea mediului online pentru desfășurarea simpozionului și realizarea acestei publicații cu cod ISBN ne-au permis:

- Accesibilitatea: Distribuirea rapidă a materialelor către toți participanții, indiferent de locația geografică.
- Conservarea: Crearea unei baze de date durabile ce poate fi consultată oricând ca resursă educațională.
- Vizibilitatea: Promovarea eforturilor elevilor noștri către o comunitate mult mai largă.

Educație și Incluziune prin Folclor:

Pentru copiii cu cerințe educaționale speciale (CES), contactul cu tradiția locală a oferit mai mult decât informație; a oferit sentimentul de apartenență și o modalitate terapeutică de exprimare prin imagine și cuvânt.

Recunoștință

Exprimăm mulțumiri cordiale tuturor cadrelor didactice îndrumătoare și familiilor care au susținut acest proiect. Recunoștința noastră se îndreaptă către echipa de proiect pentru viziunea de a aduce laolaltă atâtea inimi sub semnul folclorului.

Vă invităm să răsfoiți aceste pagini ca pe un album de suflet, în care prezentul redescoperă, cu puritate, valorile eterne ale trecutului.

Claca, un obicei străbun readus în viața comunității

Potrivit obiceiului, clăcașii, așa cum sunt numiți oamenii care vin să ajute la treburile din gospodărie(țesut,cusături, curățat porumb,impletiture)sau la cele ale câmpului (cosit,prăsit,strâns fân), vin îmbrăcați în haine populare, așa cum o făceau și bunicii odinioară . De merinde, mâncarea pentru a răsplăti efortul depus, se ocupă femeile, care vin cu coșurile pline de bunătăți tradiționale.

Vârsta nu este o limită când vine vorba de a participa la clacă.

Claca, un vechi obicei care se desfășoară prin munci colective, de întrajutorare între membrii comunității. Odinioară, acestea erau organizate pentru a ajuta o persoană fie cu treburile gospodărești, fie cu munci ale câmpului. De asemenea, clăcile erau o modalitate și de socializare, de a schimba impresii despre diferite situații.

Astăzi reînviem acest obicei păstrat de multă vreme.

„În satul tradițional, claca reprezenta un mijloc de întrajutorare a membrilor comunității pentru a face față numeroaselor munci agricole de pe parcursul unui an, dar și un bun prilej de socializare prin cântec, joc și voie bună. Adresăm invitația de a ne fi alături cu dor de lumea satului , tuturor celor care iubesc tradițiile și obiceiurile străbune”.

Elev Șindrilaru Ianis -prof.psihoped. specială Onea Georgiana
Elev Porcică Bogdan -prof.-ed. Andrei Georgeta

„Din băncile școlii, în pragul profesorilor:
-Primiți cu colindul?
- Primim, cu drag!”

Autori:

Prof. psihopedagog - Lixandru Ioana Iuliana

Prof. de psihopedagogie specială - Chivu Ileana

Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte
Județul Prahova

La Vălenii de Munte, tradițiile și obiceiurile de iarnă capătă o încărcătură aparte prin legătura profundă dintre elevi și profesorii lor. În mod special, la Centrul Școlar de Educație Incluzivă s-a păstrat, de-a lungul anilor, un obicei emoționant: foștii elevi și cei din clasele terminale revin, an de an, pentru a-și colinda profesorii acasă, ca semn de respect, recunoștință și continuitate.

Acest frumos ritual începe încă din seara de 5 decembrie, când elevii vestesc sărbătorile cu colindul „Steaua”, aducând lumină și bucurie în sufletele dascălilor lor. Atmosfera devine tot mai caldă în Ajun, pe 23 decembrie, când colindătorii sunt primiți cu covrigi, mere și portocale, după ce vestesc „Bună dimineța”, așa cum cere tradiția. Momentul capătă o notă spectaculoasă atunci când aceștia interpretează „Capra”, fiind costumați și machiați cu grijă, demonstrând nu doar talent, ci și respect pentru obiceiurile învățate în școală.

Ultima etapă a colindatului este cea a plugușorului, când elevii vin îmbrăcați în costume tradiționale din Muntenia, cu căruțe trase de cai și brazi împodobiți cu hârtie creponată. Glasurile lor răsună puternic, pline de energie și bucurie, iar urările lor sunt primite cu bomboane și bănuți, într-un schimb simbolic de daruri și emoții.

Prin aceste gesturi, elevii arată că tradițiile nu doar se învață, ci se trăiesc și se duc mai departe, iar legătura dintre ei și profesori rămâne vie, dincolo de anii de școală.

The background features abstract, flowing wavy lines in shades of teal and white. These lines create a sense of movement and depth, with some areas appearing more saturated than others, giving the impression of light reflecting off a liquid surface. The overall color palette is soft and clean, with the teal providing a subtle contrast against the white and light blue tones.

Materiale Simpozion

IGNATUL DIN GLIMBOCA, CARAȘ-SEVERIN

PREȘCOLAR :SÂRBU NICHOLAS
COORDONATOR:POFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR : MOISESCU CĂLINA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT OȚELU ROȘU
JUDEȚUL CARAȘ SEVERIN

În Comuna Glimboca din județul Caraș-Severin, oamenii păstrează o tradiție veche legată de Ignatul, serbată în fiecare an în ziua de 20 decembrie, înainte de Crăciun. Această zi este asociată în mod tradițional cu sărbătoarea creștină a Sfantului Ignatie, însă în comunitate se pune accent mai ales pe obiceiul legat de pregătirea pentru iarnă și masa de Crăciun.

Un element aparte al tradiției în Glimboca este "mersul cu Ignatul" - un obicei în care grupuri de copii și tineri colindă satul, mergând din casă în casă îmbrăcați în straie populare. La fiecare gospodărie, copiii participă la un mic ceremonial în care se rostesc formule tradiționale sau ghicitori, iar gazdele îi răsplătesc cu mere, nuci, colaci, dulciuri de post și uneori bani.

Sătenii din Glimboca cred că acest obicei

IGNATUL -

1.

Oameni buni, ia ascultați
Despre Glimboca aflați
C-au plecat copiii-a spune
Despre obiceiuri străbune

2.

Au plecat copiii grupați
Gazde bune să aflați
Ca să fiți bine primiți
Și de gazde răsplătiți

3.

Deci, până acum, ați aflat
Că ei au plecat prin sat
Să facă urări frumoase
Pe la gazde drăgăstoase

4.

Facem urări cu toți în glas
Dacă răspunsuri bine dați
Spus frumos și ușor
Ca gazdele să aibă spor

5.

O, ho! Bănuim că ați aflat
Că în „Ignat” noi am plecat
Ghiși-miși, va urma
Zăce răspunsuri noi vom da

De răspunsuri bine date
Urări frumoase aflați
Urări tot una și una
Pentru gazda noastră bună

6.

Gazde bune, gazde dragi
Gi la glimboceni aflați
C-am plecat toți cu ignatul
Să s-audă în tot satul
Obiceiul din străbuni
Ca la noi, ca la români
Să trăiți, să înfloriți
Întru mulți ani fericiți

8.

Am plecat să cu uratul
Azi în zăua cu ignatul
Venim gin casă în casă
Pă la gazge drăgăstoasă
Să străgăm cu bucurie
Ca la anul cio să vie
S-aveți multă sănătate
Casa plină ge bucate

9.

Bani șâ dulțiuri să ne dai
Ca noroc la porci să ai
Dacă bine ne plăcești

La anul ce vine ,să ne pomeniți

10.

C-asta-i bucuria noastră
Să fim bine plăciți de gazde
Hai, dragi urători porniți
La alce case nu opriți

SĂ LE SPUNEM DIN AN ÎN AN
MULT NOROC ȘI „LA MULȚI ANI!”

11.

La gazde bune primitoare
În așa ză ge sărbătoare
Să trăiți, să înfloriți
Întru mulți ani fericiți

12.

Șa așa cu colindatul
Am ajuns zăua cu ignatul
Grupuri miși și grupuri mari
Pornim la oameni gospodari

13.

Măi ignace s-auge în tot satul
Aud, măi frace, răspunde tot natul
Să trăiți, să înfloriți
Mulți ani fericiști

14.

Măi ignace, măi ignace
Azi să zăce măi frace
Acum plecăm la colindat
Pă la case să urăm
Un obișei din străbuni
Pe la case de oameni buni

15.

Șa la anul care vine
S-aveți numai de bine
Să fiți buni, să fiți voioși
Șa la pungă să nu fie groși
Dumnezeu să vă ocrotească
Casa voastră s-o iubească

Noi acum vă spunem cu mult drag
Ani frumoși și „La mulți ani!”

DESCÂNTEC

Ghici mini și unu (1)

Unu-i Dumnezeu în cer

Ghici mișă și doi (2)

Doi ochi buni vede omul cu ei

Ghici mișă și tri (3)

Trei gheare la o mână, bine își face cruce
omul cu ele

Ghici mișă și patru (4)

Patru roți la car, bine merge omul cu el

Ghici mișă și cinci (5)

Cinci degete la o mână, bine lucrează omul
cu ele

Ghici mișă și șase (6)

Șase găuri la fluier, bine fluieră omul cu el

Ghici mișă și șapte (7)

Șapte zile într-o casă, multă sănătate la
ele

Ghici mișă și opt (8)

Opt boi scot carul din noroi

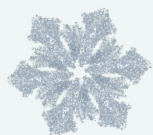
Ghici mișă și nouă (9)

Nouă măsuri îs, ai mei nu-s ai tăi

Ghici mișă și zece (10)

Zece cruci unde să pomenști

OBICEIURI ȘI TRADIȚII DE CRĂCIUN ÎN COMUNA MARGĂ, CARAȘ-SEVERIN

PREȘCOLAR RADU TEODOR
PROFESOR EDUCAȚIE TIMURIE: OPRÎȘOR MĂRIUȚA ELENA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT OȚELU ROȘU
JUDEȚUL CARAȘ SEVERIN

Crăciunul este una dintre cele mai așteptate sărbători în comuna Margă, județul Caraș-Severin, fiind momentul în care comunitatea se adună pentru a păstra tradițiile strămoșești. Această perioadă este plină de bucurie, muzică și obiceiuri care marchează legătura oamenilor cu credința și cu valorile locale. Unul dintre cele mai importante obiceiuri este **colindatul**. Copiii și tinerii merg din casă în casă, purtând costume tradiționale și cântând colinde. Aceștia urează sănătate, belșug și fericire gazdelor, iar la rândul lor primesc daruri sub formă de dulciuri, fructe sau bani. Colindatul nu este doar o manifestare muzicală, ci și un mod de a întări legăturile dintre membri comunității.

În timpul sărbătorilor, gospodinele pregătesc **mâncăruri tradiționale** specifice Crăciunului. Printre acestea se numără sarmalele, cozonacul și diverse prăjituri locale, toate realizate după rețete transmise din generație în generație. Masa de Crăciun este un moment de reuniune a familiei, în care se respectă ritualuri legate de credința creștin-ortodoxă, cum ar fi binecuvântarea bucatelor și rostirea rugăciunilor.

Un alt obicei specific zonei este **masa de Ajun**, unde se obișnuiește ca familia să postească până seara, pentru ca bucuria Crăciunului să fie completă atunci când se servește mâncarea festivă. În unele gospodării, se mai păstrează și tradiția „**plugușorului**”, în care tinerii merg prin sat cu un plug mic sau cu simboluri ale recoltei, urând belșug și prosperitate pentru anul care vine. Tradițiile de Crăciun din Margă nu se limitează la mâncare și colinde; ele includ și **activități comunitare**, precum serbări și spectacole în care tinerii interpretează scenete religioase sau jocuri populare. Aceste momente contribuie la păstrarea culturii locale și la transmiterea valorilor tradiționale către noile generații.

În concluzie, Crăciunul în comuna Margă este o sărbătoare plină de viață și tradiție. Colindatul, mesele festive, plugușorul și momentele comunitare reflectă identitatea culturală a localnicilor și dovedesc cât de importantă este păstrarea obiceiurilor străvechi în viața cotidiană.

Obiceiuri frumoase din lumea mea mică

Preșcolar: Dima Răzvan

Prof. Kurucz Alexandrina Maria

Grădinița cu Program Prelungit Oțelu Roșu

Oțelu Roșu, jud. Caraș Severin

Mă numesc Răzvan și sunt la grădiniță. Împreună cu doamna educatoare și cu bunica mea, am vorbit despre obiceiurile frumoase din satul nostru. Mi-a plăcut mult să ascult povești și să aflu lucruri noi.

Bunica mi-a spus că, atunci când vine primăvara, oamenii din sat se bucură și își pregătesc casele pentru sărbători. De Paște, vopsim ouă roșii și mergem la biserică. Eu îmi aleg oul cel mai frumos și îl ciocnesc cu mama și cu tata. Spunem „Hristos a înviat!” și ne bucurăm împreună.

De Crăciun, eu merg la colindat cu alți copii. Învățăm cântece și batem la ușile oamenilor. Ei ne zâmbesc și ne dau dulciuri. Eu mă simt fericit pentru că pot aduce bucurie.

În satul nostru, oamenii mai poartă haine tradiționale. Bunica mea are o ie cusută cu flori mici și colorate. Când o îmbracă, eu cred că este cea mai frumoasă bunică din lume.

Eu cred că obiceiurile sunt ca niște povești vii. Ele ne învață să fim buni, să ne iubim familia și să nu uităm tradițiile. Vreau să cresc mare și să le spun și eu copiilor mei despre ele.

Acest referat l-am făcut cu ajutorul doamnei educatoare și al bunicii mele, care mi-au povestit cu drag despre lumea satului nostru.

TRADIȚII ROMÂNEȘTI DE IARNĂ

ROTILĂ GABRIELA (mama)
PROF. GAFIȚA ROXANA, PROF. Ciurescu Ramona
GRĂDINIȚA P.P. NR.5
LOC. LUGOJ, JUD. TIMIȘ

Ce sunt tradițiile?

- Sunt obiceiuri vechi pe care oamenii le păstrează și le transmit mai departe.

1 Decembrie

- Este Ziua Națională a României. Oamenii merg la parade și poartă culorile steagului

PAȘTELE

- De Paște, oamenii vopsesc ouă și spun 'Hristos a înviat!'

CRĂCIUNUL

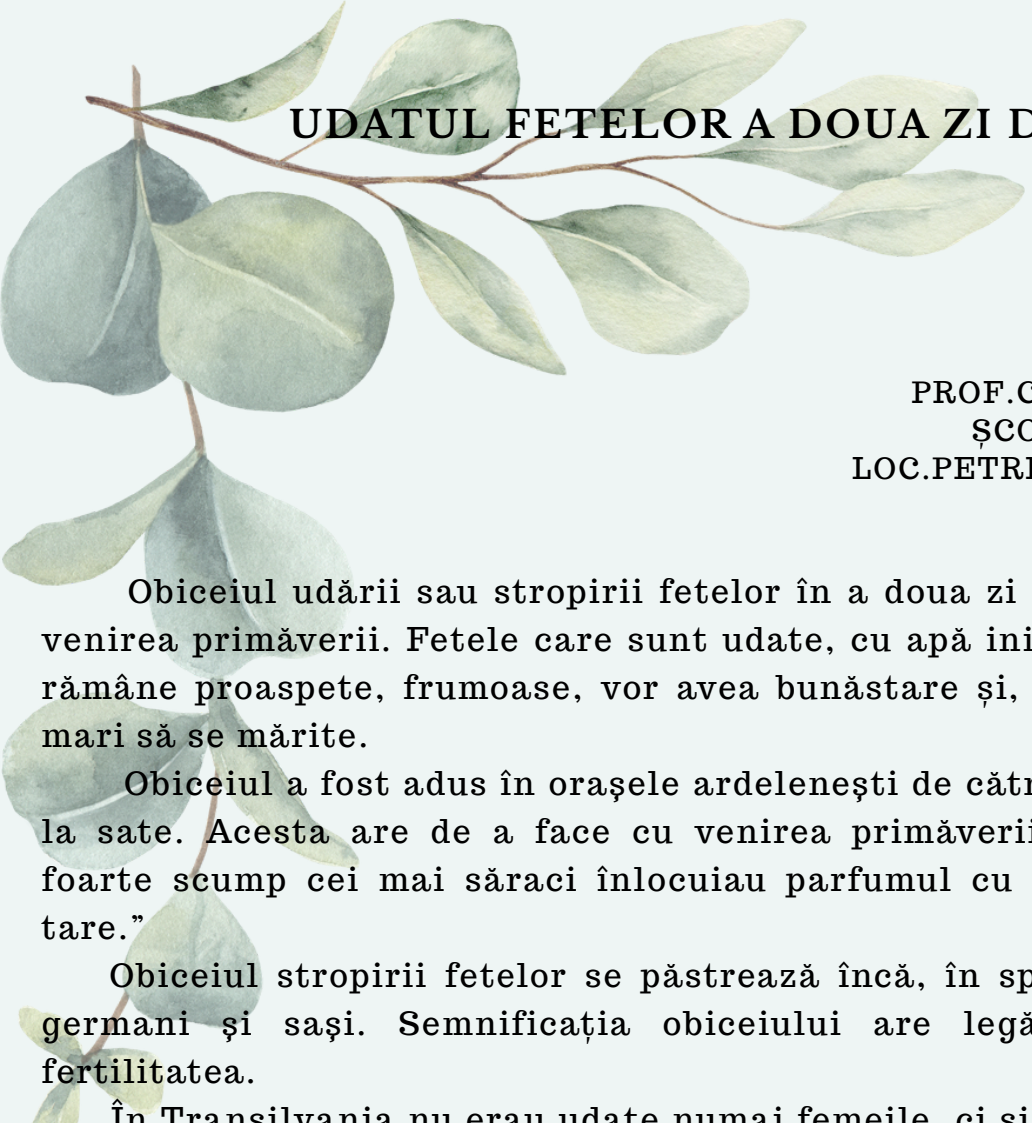
- Copiii merg la colindat, iar Moș Crăciun aduce cadouri.

OBICEIURI DE IARNĂ

- Plugușorul și Sorcova sunt tradiții prin care copiii urează noroc și sănătate. Ne ajută să ne amintim cine suntem și ne aduc bucurie. (tradiții din zona Făgetului, Timiș)

UDATUL FETELOR A DOUA ZI DE PAȘTE

ELEV: MOLDOVAN DENIS
PROF.COORDONATOR: RUS DANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETRIȘ
LOC.PETRIȘ, JUD.BISTRIȚA-NĂȘĂUD

Obiceiul udării sau stropirii fetelor în a doua zi de Paște are legătură cu venirea primăverii. Fetele care sunt udate, cu apă inițial, apoi cu parfum, vor rămâne proaspete, frumoase, vor avea bunăstare și, de asemenea, șanse mai mari să se mărite.

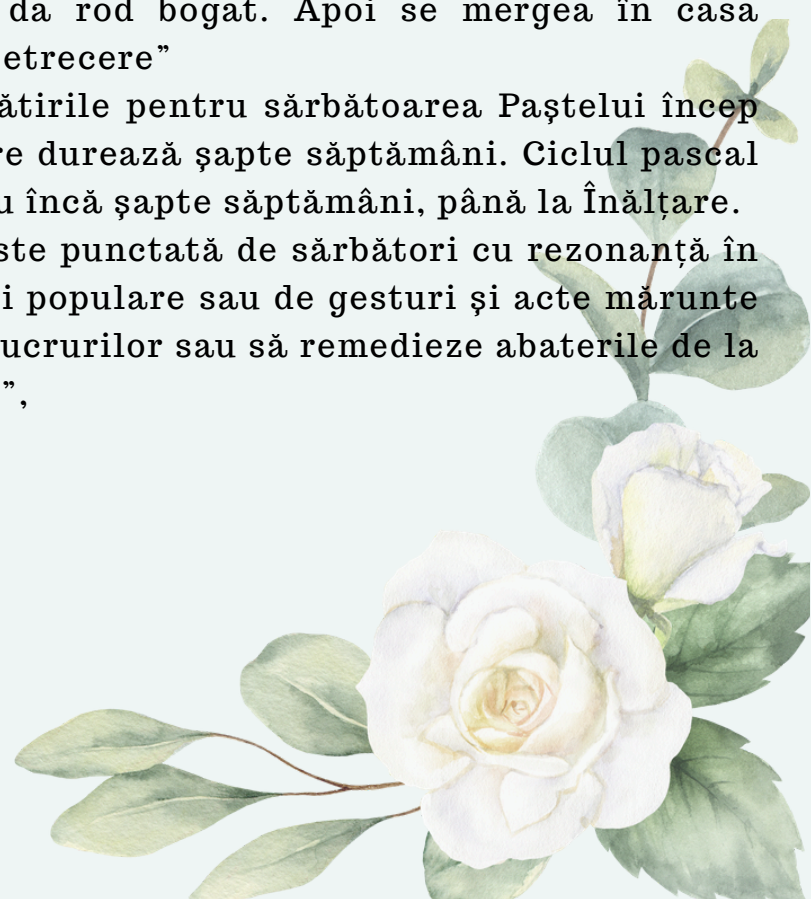
Obiceiul a fost adus în orașele ardelenesti de către sași și s-a răspândit și la sate. Acesta are de a face cu venirea primăverii. Întrucât parfumul era foarte scump cei mai săraci înlocuiau parfumul cu apă sau îl diluau foarte tare.”

Obiceiul stropirii fetelor se păstrează încă, în special în comunitățile de germani și sași. Semnificația obiceiului are legătură cu bunăstarea și fertilitatea.

În Transilvania nu erau udate numai femeile, ci și plugarul cel mai bun din sat. „În sudul Transilvaniei, exista un obicei în prima zi de Paște care consta în luarea celui mai bun gospodar, a celui mai bun plugar, ducerea lui la râu și spălarea cu apa rece din râu. Se considera că acest ritual va aduce noroc întregului pământ din sat care va da rod bogat. Apoi se mergea în casa gospodarului și se încingea un fel de petrecere”

În comunitatea tradițională pregătirile pentru sărbătoarea Paștelui încep încă din prima zi a Postului Mare, care durează șapte săptămâni. Ciclul pascal se continuă după Duminica Învierii, cu încă șapte săptămâni, până la Înălțare.

Fiecare dintre aceste săptămâni este punctată de sărbători cu rezonanță în calendarul religios, dar și de obiceiuri populare sau de gesturi și acte mărunte menite să influențeze pozitiv mersul lucrurilor sau să remedieze abaterile de la regulile impuse de calendarul popular”,

ÎNROȘITUL OUĂLOR

ELEV: BARABAȘ BOGDAN
PROF.COORDONATOR: OTVIȘ MONICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
LOC.PETRIȘ , JUD. BISTRITA-NĂȘAUD

Înroșitul ouălor este cel mai răspândit obicei de Paște din Transilvania, Este un obicei care se păstrează și la noi cu ocazia sărbătorii Învierii Domnului. Înroșitul ouălor se face de obicei în Joia Mare din săptămâna patimilor, Are o semnificație religioasă legată de credința creștină și idea de renaștere și viață nouă.

Oul în sine este considerat un simbol al vieții și al creației. Oul roșu ne amintește de sângele vărsat de Iisus Hristos pe cruce, în timpul răstignirii. O legendă veche ne spune ca o femeie care a venit la mormântul lui Iisus cu un coș de ouă, a descoperit că acestea s-au înroșit în mod miraculos.

Procesul înroșirii ouălor este în familie un moment deosebit încărcat de emoție și tradiție. Noi vopsim de obicei ouăle cu coji de ceapă roșie. În noaptea de înviere când venim de la slujbă ciocnim ouă și spunem - Hristos a înviat! La care se răspunde Adevărat a înviat simbolizând bucuria Învierii. La noi înroșirea ouălor nu este doar o activitate casnică ci și o ocazie de transmitere a tradițiilor din generație în generație.

În concluzie înroșitul ouălor de Paște este un obicei al sărbătorii, care îmbină credința, simbolismul și creativitatea.

CALOIANUL

- obicei din zona Bărăganului -

Caloianul

Liceul Tehnologic "Gheorghe K. Constantinescu", Brăila
Elev - Fusu Ștefan, cls. a XII-a B,
Coordonator prof. Zăinescu Silvia,

ORIGINEA NUMELUI

Caloianul (în limba greacă *kalos* înseamnă - frumos și *lani* înseamnă - Ioan)

Caloian - vine din slavul *kale* care înseamnă argilă, lut (folcloristul Ion Aurel Cândrea a demonstrat acest aspect într-un studiu)

Obiceiul se ține îndeosebi în Muntenia și în Dobrogea și are loc într-o marți din a doua sau a treia săptămână de după Paște.

Este un străvechi ritual agrar de invocare a ploii, în perioadele de secetă.

Fetele sau femeile făceau o păpușă din lut, ca un idol, o boceau ca pe un mort, o înmormântau și apoi o aruncau în apă pentru a aduce ploaia.

Caloianul

Înainte de înmormântare, una dintre fete se face preot, altă dascăl, a treia duce steagul, adică o trestie cu o batistă albă în vârf, înaintea popii, și iarăși una sau două fete duc sicriul ori scândura cu Caloianul. În urmă cortegiului vin celelalte fete, cu lumânări aprinse, bocind:

- Caloiene, Ene,
- Caloiene, Ene!
- Cum ne curg lacrimile
- Să curgă și ploile,
- Zilele și nopțile,
- Să umple șanțurile,
- Să crească legumile
- Și toate ierburile!

După înmormântarea Caloianului, micului idol i se face o pomană, ritual în care este bocit din nou:

- Caloiene, Scaloiene!
- Tinerel te-am îngropat,
- De pomană că ți-am dat,
- Apă multă și vin mult
- Să dea Domnul ca un sfânt,
- Apă multă să ne ude,
- Să ne facă poame multe!

Caloianul

După trei zile de la înmormântare (în a doua sau a treia joi după Paște, ori în ziua de Paparude) fetele se strâng din nou și merg la locul în care au înhumat Caloianul, îl dezgropă și-l bocesc iarăși:

- Caloiene, Ene,
- Mă-ta te căta
- Prin pădurea deasă,
- Cu inima friptă, arșă,
- Prin pădurea rară,
- Cu inima friptă, amară!

Caloianul este adus apoi de fete în sat și aruncat într-o fântână sau se duc și-i dau drumul sicriului pe un râu sau pe un lac, urând că anul să fie ploios și plin de belșug.

Caloianul

Caracteristici principale ale obiceiului:

- **Origine și scop:** Ritual precreeștin de fertilizare a pământului, menit să aducă ploaia și să asigure recolte bogate prin intermediul unui mesager la divinitate.
- **Confecționarea:** Se modelează o păpușă din lut galben (uneori împodobită cu coji de ouă roșii păstrate de la Paște), denumită Caloian sau Scaloiian.
- **Ritualul funerar:** Păpușa este așezată într-un sicriu mic, este bocită de fete sau copii, apoi este îngropată lângă o fântână sau la răscruci. După trei zile, Caloianul este dezgropat și aruncat pe o apă curgătoare (sau într-o fântână), simbolizând aducerea ploilor.

PAPARUDA – obicei din zona Bărăganului –

Eleva – Băcanu Florentina, cls. a XII-a B,
Liceul Tehnologic “Gheorghe K. Constantinescu” Brăila
Coordonator prof. Băcanu Mioara

Termenul „paparudă” este considerat de origine traco-dacică și este un ritual de chemare a ploii practicat și cu scopul de protecție a recoltelor. Ritualul are scopul de a invoca ploaia și de a stimula fertilitatea pământului, fiind adesea practicat de fete tinere sau copii, astfel având un caracter pur și sacru al ceremoniei. El se practică în unele părți în marțea întâia sau în marțea a treia de după Paști, iar în altele în joia a treia de după Paști sau în Joia verde, adică în joia a doua de după Rusalii. În timp de mare secetă se practică nu numai în aceste patru zile, ci în oricare altă zi de vară și cu deosebire în lunile aprilie, mai, iunie și iulie.

Desfășurarea obiceiului

Ritualul Paparudei se desfășura în mod tradițional astfel:

Participantii, de obicei fete tinere sau copii, se îmbrăcau sumar, acoperiți cu frunze verzi (în special de nuc și salcie) și flori de câmp. Uneori, o singură fată juca rolul principal, fiind „paparuda” propriu-zisă. Dansul și cântecele aveau loc din poartă în poartă, prin tot satul, însoțite de un alai. Gospodarii le stropeau cu apă, gest simbolic menit să atragă ploaia și să purifice ritualul.

Se cântau versuri repetitive, ritmate, cu formule precum:

„Paparudă, rudă / Vino de ne udă / Cu găleata, leata / Peste toată ceata...
Paparudă-rudă / Suie-te în cer,/ Și-ți deschide porțile,/ Și-i trimite ploile,/ /
Ca să crească grânele,/ Grânele,/ Secările,/ Și meiul / Și mălaiul!
Paparudă, rudă,/ Ieși afară de ne udă;/ Cu găleata lată,/ Peste toată gloata,/ /
Cu găleata nouă, /Dumnezeu să plouă/ De joi pînă joi,/ Să dea nouă ploi./ /
Unde-i da cu plugu,/ Să curgă ca untu,/ Unde-i da cu sapa,/ Să curgă ca apa!”

După ce terminau dansul și cântecul, gazdele ofereau participanților ouă, făină, bani sau alte daruri simbolice.

Obiceiul vechi, descris și de etnograful și folcloristul Simion Florea Marian în cartea

” Sărbătorile la români. Studiul folcloric” vol. II (Editura Fundației Culturale Române, 1994) ar trebui să îl cunoască toți copii și tinerii din generația noastră, ca el să meargă mai departe.

Caloianul – obicei stravechi

C.S.E.I Braila
Elev, Balan Victor clasa X C
Prof .cood Cocias Luminita

Caloianul este una dintre cele mai interesante manifestări folclorice românești de tip arhaic. Întâia consemnare a Caloianului o datorăm lui Gheorghe Săulescu, la mijlocul secolului al XIX-lea: „când nu ploua, femeile și mai cu seamă fetele efigiază o statuie de argilă , mare de o palmă , pe care o numeau Caloian; îi fac un sicriu de scoarță , îl învelesc în giulgiu și , ducându-l la un mormânt făcut înadins, fetele înmormântează pe figurantul Calian și apoi, făcându-i comemorea , se ospătează .

Caloianul (Scaloianul) este o păpușă confectionată din lut, cârpe, paie sau crenguțe de lemn îmbrăcate în hăinuțe de cârpă .Acesta este o efigie a Marii Zeițe neolitice, asimilată cu Moașa Ploii, Mama Caloiana, Zâna Caloiana sau cu personaje menite să oprească ploaia, Mama Secetei, Tatăl Soarelui. Dacă initial se practica în a treia săptămână după Paști , potrivit chestionarelor întocmite la începutul secolului al XX-lea în joia a treia după Paști " sau „la trei săptămâni după Paști" , în prezent este o practică ocazională , efectuată în timp de secetă. Ca purtător al mesajului către divinitățile ploii, Caloianul este inițiat , ca și mortul, prin bocete:

Caloiene, Ene,
Du-te în Cer și cere:
Să deschidă porțile ,
Să sloboade ploile,
Să curgă ca gârlele;
Caloiene, Ene,
Cum ne curg lacrimile,
Să curgă și ploile,
Zilele și nopțile,
Să împle șanțurile

Caracteristic mai ales Munteniei (Ialomița, Buzău ,Brăila) obiceiul Caloianul se desfășoară astfel: încă din zori, fetele de la 5-6 ani în sus se strâng la un loc și se împart, după vârstă , în două sau mai multe cete. În sate Stancuta ,Stanca ,Tufesti din jud. Braila alături de fete participă și băieți. Fiecare ceată își alege o conducătoare din rândul bătrânelor din sat. Fetele fac o păpușă de lut, de 20-50 cm. pe care o împodobesc cu flori și coji de ouă roșii păstrate de la Paște ,în alte sate cu panglici, cârpe colorate și flori , iar pe cap îi pun drept căciulă multe coji de oua roșii. În unele sate din alte zone ale țării, îl îmbracă în straie țărănești, cu opincuțe și căciuliță. Păpușa se numește Calian, Caloian sau Scaloian. Fetele pun Caloianul într-un sicriu mic, bine încheiat „ca să plutească pe apă” sau pe o scândură presărată cu coji de ouă roșii , precum și fel de fel de flori , printre care și busuioc, apoi îl îngroapă pe câmp, prin bozii sau mărăcini , pe malul vreunei ape ori într-alt loc ascuns. La înmormântare una dintre fete se face preot, alta dascăl, urmează băiatul care poartă crucea, a treia fată duce steagul, adică o trestie cu o batistă albă în vârf, înaintea popii, și iarăși una sau două fete duc sicriul ori scândura cu Caloianul. În urma cortegiului vin celelalte fete îmbrăcate cu zdrențe sau cu straie femeiești , cu lumânări aprinse, bocindu-și mortul:

Caloiene, Ene!
Cum ne curg lacrimi
Să curgă și ploile,
Zilele și nopțile,
Să umple șanțurile ,
Să crească legumile
Și toate ierburile!

În timp ce fetele din prima ceată modelează păpușa din lut, fetele din ceata a doua alături de cea mai destoinică bătrână a satului, din aluat de pâine împletesc colaci pentru pomana Caloianului. După înmormântare, Caloianului i se face pomană , timp în care e bocit din nou:

lene, Scaloiene!
Tinerel te-am îngropat,
De pomană că ți-am dat,
Apă multă și vin mult
Să dea Domnul ca un sfânt,
Apă multă să ne ude,
Să ne facă poame multe!

A treia zi, după ce l-au înmormântat, adică în a treia joi după Paștele ortodox sau în ziua de Paparude, fetele se adună iarăși, se ducea locul unde a fost înhumat, îl dezgroapă și-l bocesc:

Caloiene, Ene,
Mă-ta te cată
Prin pădurea deasă,
Cu inima friptă, arsă,
Prin pădurea rară,
Cu inima friptă, amară!

Fetele îl plimba prin sat, îl bocesc, se opresc la răscruce dedrumuri unde se face slujba apoi îl aruncă într-o fântână sau se duc și îi dau drumul pe râu, urând ca anul să fie ploios și plin de belșug. În multe locuri, Caloianul e mai întâi frânt în bucăți și abia după aceea diferitele sfărâmături sunt aruncate în fântâni, în bălți ori pe râuri. Fetele și băieții alături de bătrânele satului care le-au fost alături se așează la masă, mănâncă și beau din pomana Caloianului.

Ceremonialul obiceiului cuprinde următoarele secvențe rituale:

- formarea alaiului Caloianului (fetițe sau fete nemăritate și uneori femei însărcinate)
- nașterea - confecționarea Caloianului
- moartea năprasnică - găsirea trupului după căutări îndelungate, stropitul cu apă (scalda rituală), gătitul cu flori, coji de ouă roșii, așezarea în „sicriu”
- înmormântarea după obiceiul înmormântării tinerilor nelumiți
- dezgroparea (amintind de Înviere), după trei zile
- scufundarea Caloianului în râuri sau lacuri, abandonarea lui în fântâni părăsite, pentru a ajunge la destinație
- ospățul funerar ce se încheie cu Hora Caloianului.

„Închinatul betelii ”

Elev: Tekinalp Hasan, clasa a IX-a C
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Brăila
Prof. coordonator Țăruș Mariana- Andreea

Brăila, oraș cu rădăcini adânci în cultura tradițională românească, păstrează și astăzi o serie de obiceiuri de nuntă care reflectă identitatea și sensibilitatea comunității. Printre acestea se remarcă ritualul „închinatului betelii”, un moment cu o puternică încărcătură simbolică, dedicat în mod special miresei.

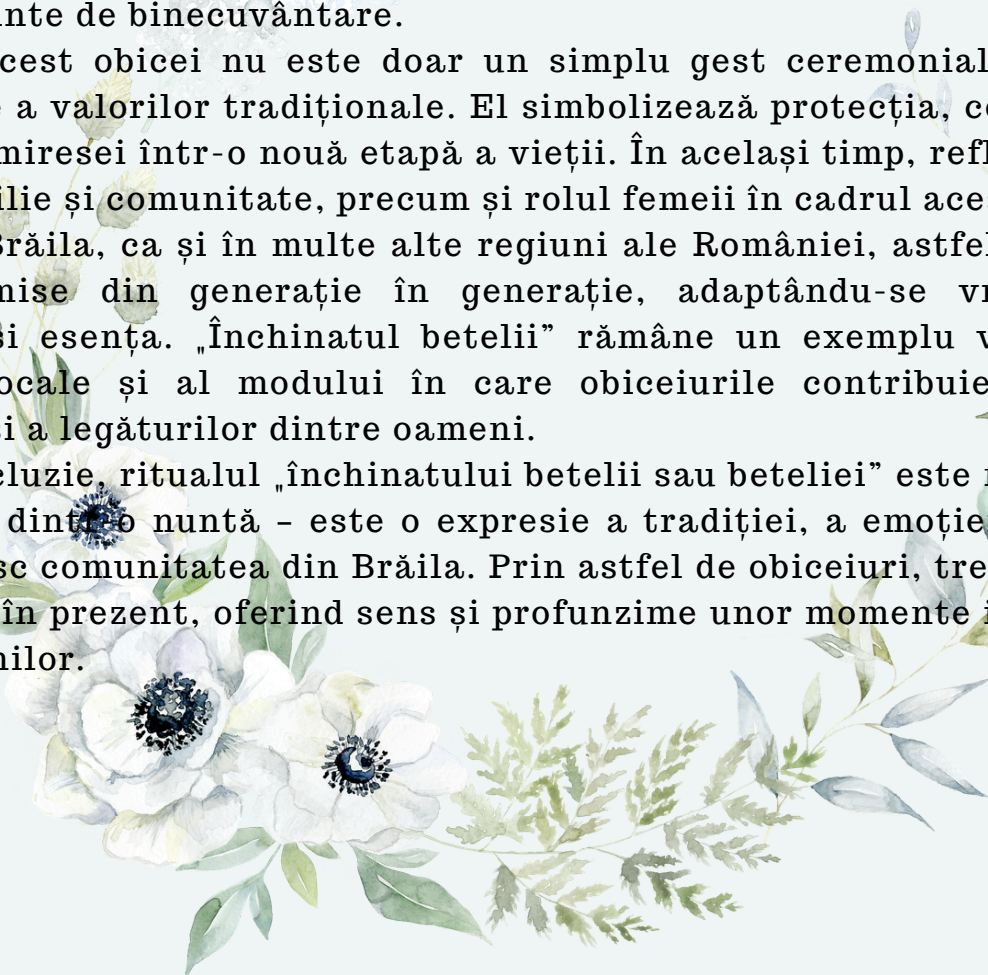
„Închinatul betelii sau beteliei” este un obicei practicat în ziua nunții, înainte de plecarea miresei de acasă sau înainte de ceremonia religioasă. Betelia - o cingătoare sau un brâu decorat, uneori cusut cu motive tradiționale - reprezintă feminitatea, statutul social și trecerea de la viața de fată la cea de femeie căsătorită. În cadrul ritualului, betelia este „închinată” simbolic, adică este prezentată și oferită cu respect, însoțită de urări de bine, sănătate și fertilitate.

Momentul este adesea însoțit de cântece populare interpretate de lăutari sau de femeile din familie, care evocă despărțirea miresei de casa părintească. Atmosfera este una emoționantă, în care bucuria se împletește cu nostalgia. Mireasa este așezată pe un scaun, sub șezut I se pune obligatoriu o pernă moale, iar femeile apropiate - mama, nașa sau alte rude - îi pun betelia în jurul taliei, rostind cuvinte de binecuvântare.

Acest obicei nu este doar un simplu gest ceremonial, ci un act de transmitere a valorilor tradiționale. El simbolizează protecția, continuitatea și integrarea miresei într-o nouă etapă a vieții. În același timp, reflectă respectul față de familie și comunitate, precum și rolul femeii în cadrul acestora.

În Brăila, ca și în multe alte regiuni ale României, astfel de tradiții au fost transmise din generație în generație, adaptându-se vremurilor, dar păstrându-și esența. „Închinatul betelii” rămâne un exemplu viu al bogăției culturale locale și al modului în care obiceiurile contribuie la păstrarea identității și a legăturilor dintre oameni.

În concluzie, ritualul „închinatului betelii sau beteliei” este mai mult decât un moment dintr-o nuntă - este o expresie a tradiției, a emoției și a valorilor care definesc comunitatea din Brăila. Prin astfel de obiceiuri, trecutul continuă să trăiască în prezent, oferind sens și profunzime unor momente importante din viața oamenilor.

PAPARUDELE ȘI CALOIANUL

– Ritualuri străvechi de invocare a ploii –

PAPARUDELE ȘI CALOIANUL

– Ritualuri străvechi de invocare a ploii –

Practicarea agriculturii pe teritoriul României a generat un număr mare de credințe și practici cu caracter agrar, în care se regăsesc atât elemente foarte vechi, caracteristice ritualurilor păgâne, cât și altele noi, impuse de creștinism. Conservarea acestor elemente, până la sfârșitul secolului al XIX-lea, s-a datorat faptului că în cadrul agriculturii tradiționale soarta recoltelor depindea atât de calitatea muncilor agricole efectuate și a semințelor utilizate, cât și de influența unor factori naturali (precipitații, grindină, căldură etc.) care acționau indiferent de voința omului. Din observarea directă a acestor factori naturali, țăranul român a căutat să își elaboreze un cod de norme privind ce trebuie, cum trebuie și când trebuie să facă ceva pentru ca munca lui să nu fie zadarnică. În cadrul acestui cod se pot surprinde, alături de unele elemente reale, rezultate din observarea directă, de-a lungul a sute și sute de generații, a modului de manifestare a unor elemente ale naturii înconjurătoare, și o serie de elemente fanteziste, apărute din dorința oamenilor de bine.

Titlul materialului: PAPARUDELE ȘI CALOIANUL
Nume prenume autor: Păsat Maria
Numele și prenumele coordonatorului: Avram Claudia
Nume școală: Școala Gimnazială nr.23 „Constantin Brâncoveanu”
Localitatea și județul: Constanța

În succesiunea lor, sute și sute de generații au preluat acest cod de norme, l-au îmbogățit cu elemente noi, rezultate din experiența lor practică și l-au folosit, mai ales atunci când a fost vorba de efectuarea unor lucrări agricole în perioadele optime și de pronosticare a recoltelor. Printre factorii naturali care au o mare influență asupra culturilor agricole se numără și precipitațiile, lipsa sau surplusul lor putând avea consecințe catastrofale asupra rezultatelor obținute. În lumea satului de la sfârșitul secolului al XIX-lea, se credea că norii sunt o țesătură ce se află în cer, la Dumnezeu și coboară din cer ori de câte ori vrea Dumnezeu. Se credea că ploile mici și folositoare erau trimise pe pământ de Dumnezeu, iar cele mari, cu furtuni și grindină, erau purtate de balauri.

Cel mai răspândit obicei ce se practica pe timp de secetă era paparuda, despre care se credea că deschide cerul pentru ploaie. Era considerată o sfântă sau o zână care se ruga pentru ploaie și recolte bogate. În această zi, oamenii se udau cu apă, iar obiceiul se desfășura mai ales în joia a treia după Paști. Fetele mici, adesea de etnie romă, alegeau una dintre ele să fie paparuda, pe care o îmbrăcau în buruieni și o făceau cât mai neplăcută la vedere. Alaiul mergea din casă în casă, udând oamenii și cântând. Gazdele ofereau daruri, iar la final hainele vegetale erau aruncate în apă sau la o cruce, împreună cu scăldarea fetei.

În alte zone, în special în Dobrogea și Vechiul Regat, se practica ritualul Caloianului, considerat aducător de ploaie. Acesta avea la bază o legendă despre un om bun, numit Iane, care se ruga pentru ploaie și după moartea lui a fost transformat simbolic într-un personaj ritualic. Fetele făceau o păpușă îmbrăcată ca un mort, cu lumânări și obiecte rituale, pe care o plângeau și o înmormântau simbolic. Se imitau toate ritualurile funerare, iar bocetele exprimau dorința de ploaie și belșug. După câteva zile, păpușa era dezgropată și aruncată în apă, iar comunitatea organiza o masă ritualică.

Pentru protecția comunității și a recoltelor, oamenii respectau și marțile și joile dintre Paști și Duminica Mare, considerate zile sacre. Acestea erau ținute ca sărbători, cu hore și obiceiuri festive, având rolul de a feri oamenii de furtuni, grindină, dăunători și alte pericole. Se credea că respectarea acestor zile asigură bunăstarea culturilor și protecția oamenilor și animalelor. În prezent, tradiția Caloianului este păstrată prin evenimente organizate anual, cum este cel din 23 mai, la care participă copii din diferite localități, contribuind astfel la conservarea autenticității acestui obicei străvechi.

Titlul materialului: PAPARUDELE ȘI CALOIANUL

Nume prenume autor: Păsat Maria

*Numele și prenumele coordonatorului:
Avram Claudia*

*Nume școală: Școala Gimnazială nr.23
„Constantin Brâncoveanu”*

Localitatea și județul: Constanța

„Sărbătoarea Moșoaielor din Luncavița – tradiție și identitate”

Sărbătoarea Moșoaielor are loc în ajunul Crăciunului, când măștile, colindele și dansurile ritualice adună întreaga comunitate într-o paradă impresionantă. Zgomotul talăngilor simbolizează alungarea răului și pregătirea noului an. Moșoaiile sunt ființe simbolice, jumătate oameni, jumătate supranaturale, care renasc pentru a proteja gospodăriile, aducând noroc, sănătate și belșug. Costumele, adevărate opere de artă tradițională, au rol protector pentru colindători, iar măștile sunt realizate din plante precum tătăcuța sau cătruna.

Decembrie, la Luncavița, readuce o tradiție veche, trăită intens de întreaga comunitate, între miros de bucate, colinde și bucuria revederii. Pregătirea măștilor, a dansurilor și a paradei din ajun marchează etapele Sărbătorii Moșoaielor. Începând cu 6 decembrie, de Sfântul Nicolae, și până pe 6 ianuarie, moșoi și moșoicuțele animă satul cu sunet de talăngi și clopote. Îmbrăcați în costume tradiționale impresionante, cu măști din tătăcuță și cojoace, ei formează cete și repetă colindele.

Momentul culminant are loc în ajunul Crăciunului, când se desfășoară o paradă spectaculoasă în centrul comunei, urmărită de mii de oameni. Apoi, colindătorii merg din casă în casă până la Bobotează. Moșoiul simbolizează alungarea răului, pregătirea pentru Nașterea Domnului și venirea unui an nou plin de belșug. Ansamblul „Moșoaiile” reprezintă cu mândrie tradiția la nivel național și internațional.

În comuna Luncavița, județul Tulcea, se păstrează de secole tradiția „Moșoaiile”, un obicei devenit celebru în zonă. În ajunul Crăciunului, pe 24 decembrie, localitatea atrage numeroși vizitatori veniți să admire evenimentul.”

Titlul materialului: Sărbătoarea Moșoaielor din Luncavița – tradiție și identitate

Nume prenume autor: Păsat Mircea

Numele și prenumele coordonatorului: Avram Claudia

Nume școală: Școala Gimnazială nr.23 „Constantin Brâncoveanu”

Localitatea și județul: Constanța

Tradiția, unică în lume, a fost recunoscută internațional, primind numeroase premii și fiind prezentată în presă și la televiziuni din România

TRADIȚII DE PAȘTE ALĂTURI DE FAMILIA MEA

AUTOR: SĂFTOIU FABIAN IONUȚ
COORDONATOR: prof.înv.primar Bălan Iuliana Irina
Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu – Păcureți”
Localitatea Păcureți, județul Prahova

Paștele este o sărbătoare importantă în familia mea. În fiecare an, ne pregătim cu bucurie și facem multe tradiții frumoase împreună.

În Vinerea Mare, eu și sora mea mai mică mergem împreună la biserică. Trecem pe sub masă, așa cum facem în fiecare an. Este un moment liniștit și frumos, iar eu am grijă de ea tot timpul.

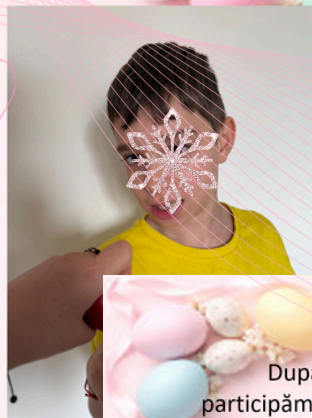

În Sâmbăta Mare, o ajut pe mama la pregătiri. Împreună înroșim ouăle cu grijă și mă bucur când ies frumoase și lucioase. De asemenea, facem pasca și cozonacul, iar în casă miroase a vanilie și sărbătoare.

Îmi place mult să particip la pregătirile pentru masa de Paște.

În ziua de Paște, stăm la masă cu toată familia. Ciocnim ouă roșii și ne bucurăm de mâncărurile tradiționale. Este o zi plină de fericire și voie bună!

După masă, ieșim în curte și participăm la vânătoarea de ouă. Căutăm ouă colorate ascunse printre iarbă și flori și le adunăm într-un coșuleț. La final, mâncăm ouă de ciocolată și ne bucurăm de o zi frumoasă în familie.

Este partea mea preferată din zi!

Tradiții și obiceiuri de Paște în familia mea și la școală

Autor: Stanciu Bogdan, clasa a II-a
Coordonator: prof. înv. primar Cordună Elena Gabriela
Școala Gimnazială „Andrei Nicolescu-Păcureți”
Comuna Păcureți, Județul Prahova

Paștele este o sărbătoare foarte importantă pentru mine și familia mea. În fiecare an ne pregătim cu bucurie pentru această zi.

Acasă, înainte de Paște, facem curățenie și pregătim mâncare. Împreună cu familia mea vopsim ouă roșii. Uneori le decorăm și cu modele. Mama face cozonac, iar eu o ajut cu plăcere.

În noaptea de Paște mergem la biserică și luăm lumină. Este un moment frumos și încheiat. În ziua de Paște ne îmbrăcăm frumos și stăm împreună la masă. Ciocnim ouă și spunem: „Hristos a înviat!”.

La școală am participat la o activitate specială împreună cu colegii și părinții. Am încondeiat ouă și a fost foarte interesant. Fiecare a făcut ouă frumoase și colorate.

De asemenea, am participat la o vânătoare de ouă. A fost distractiv să cauți ouă ascunse împreună cu colegii mei.

Mie îmi place foarte mult să particip la aceste activități, pentru că mă simt bine alături de familie și colegi. Paștele este o sărbătoare frumoasă, plină de tradiții și bucurie.

Vă mulțumesc!

Botezul

Botezul este unul dintre cele mai importante momente din viața unui creștin, fiind considerat începutul vieții spirituale. ☞ ☞

☞ Ce reprezintă?

În creștinism, botezul simbolizează curățarea de păcate și intrarea în comunitatea credincioșilor, în numele lui Iisus Hristos.

☞ Cum se desfășoară (în tradiția ortodoxă):

Locul: De obicei în biserică. ☞

Preotul face slujba și rostește rugăciuni speciale.

Scufundarea în apă: copilul este scufundat de trei ori în cristelniță (simbol al Sfinței Treimi). ☞

Ungerea cu mir: pentru binecuvântare.

Îmbrăcarea în haine albe: simbol al purității. ♥

☞ Roluri importante:

Nașii: devin părinți spirituali ai copilului și au responsabilitatea de a-l ghida în credință. ☞

Familia: participă și sărbătorește momentul.

☞ După slujbă:

De obicei urmează o petrecere. ☞

masă festivă. ☞

tori. ☞

muzică și invitații.

☞ Tradiții populare:

se pune o tăviță cu obiecte din care copilul alege (simbolic pentru viitorul lui). ☞ ☞ ☞

prima baie după botez se face cu diverse simboluri (flori, bani, busuioi).

☞

Semnificație:

Botezul nu este doar un ritual religios, ci și un moment de bucurie pentru familie și comunitate – o „nouă viață” începută cu bine. ☞

Numele autorului: Fica Stefan

Numele cordonatorului: Dragomir Mihaela

SCOALA: Scoala Gimnaziala Schiulesti

Judetul: Prahova

Colind în Ajun de Moș Nicolae

NUME ȘI PRENUME AUTOR:

FICA STEFAN,

NUME ȘI PRENUME COORDONATOR:

DRAGOMIR MIHAELA,

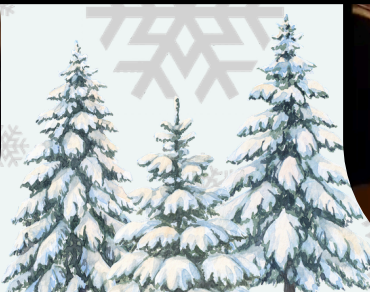
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCHIULEȘTI, PRAHOVA

În fiecare an pe 5 decembrie
toți copiii de la școală împreună cu profesorii
și preotul din sat mergem cu colindul.

Colindăm pe străzi
iar sătenii ies la poartă și ne
dăruiesc dulciuri.

La final mergem la biserică
și colindăm, iar apoi participăm
la slujba din Ajunul Sf Nicolae!

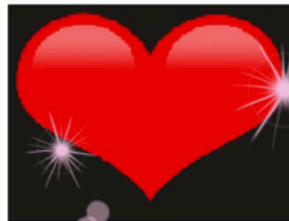

Nunta

Este considerată un eveniment sacru, mai ales prin cununia religioasă
Simbolizează dragostea, respectul și începutul unei noi vieți

👰 Etapele principale
Cererea în căsătorie
Băiatul cere mâna fetei
Uneori participă și familiile
Gătitul miresei
Mireasa este ajutată de prietene și familie
Se cântă și se dansează
Este un moment emoționant
Bărbieritul mirelui
Mirele este pregătit de prieteni
Se face în glumă și cu voie bună
Cununia civilă și religioasă
La primărie → oficial
La biserică → religios
👰 Moment important: schimbul de verighete

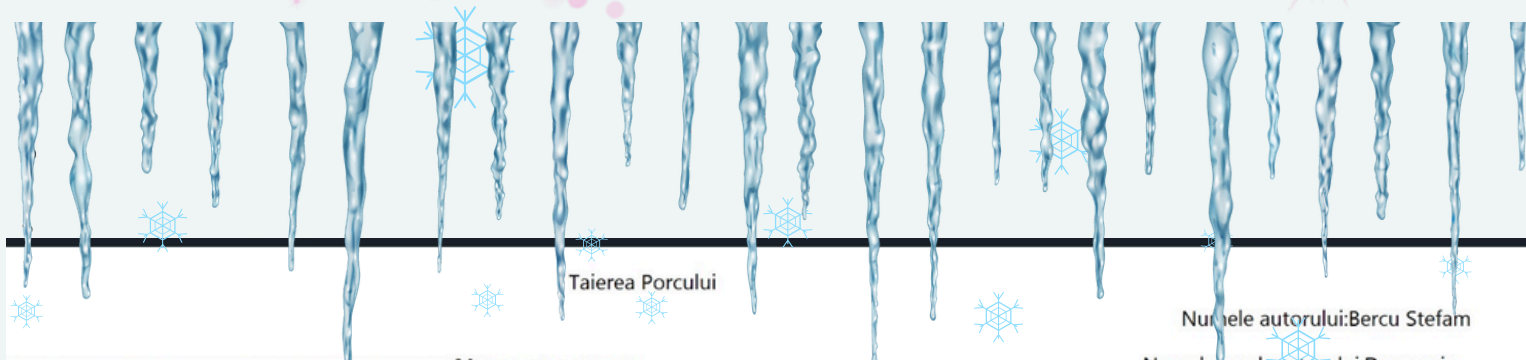

Numele autorului: Bercu Stefan

Numele cordonatorului: Dragomir Mihaela

SCOALA: Scoala Gimnaziala Schiulesti

Judetul: Prahova

Taierea Porcului

🐷 Originea tradiției
Tradiția este foarte veche și vine din viața satului românesc
Este legată de pregătirea pentru Crăciunul
În trecut, oamenii creșteau porci tot anul special pentru această zi

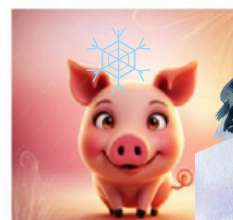
🐷 Cum se desfășoară
Porcul este sacrificat dimineața devreme
Se aprinde focul și se pârlește porcul
Se spală și se curăță bine
Se taie carnea și se împarte pentru diferite preparate.

🍖 Preparatele tradiționale
După tăiere, se pregătesc:
cârnați
tobă
caltaboși
slănină
jumări
👉 Un moment important este pomana porcului, când toți
cei prezenți mănâncă împreună carne proaspătă
🐷 Semnificația
Este un moment de familie și comunitate
Oamenii se adună și lucrează împreună
Reprezintă belșug și pregătirea pentru iarnă
📅 Tradiții și credințe
Se spune că porcul trebuie tăiat de Iagnat, altfel nu va mai
mâncă
Se face semnul crucii pe fruntea porcului
În unele zone, copiii sunt însemnați cu sânge pe frunte
„pentru sănătate”

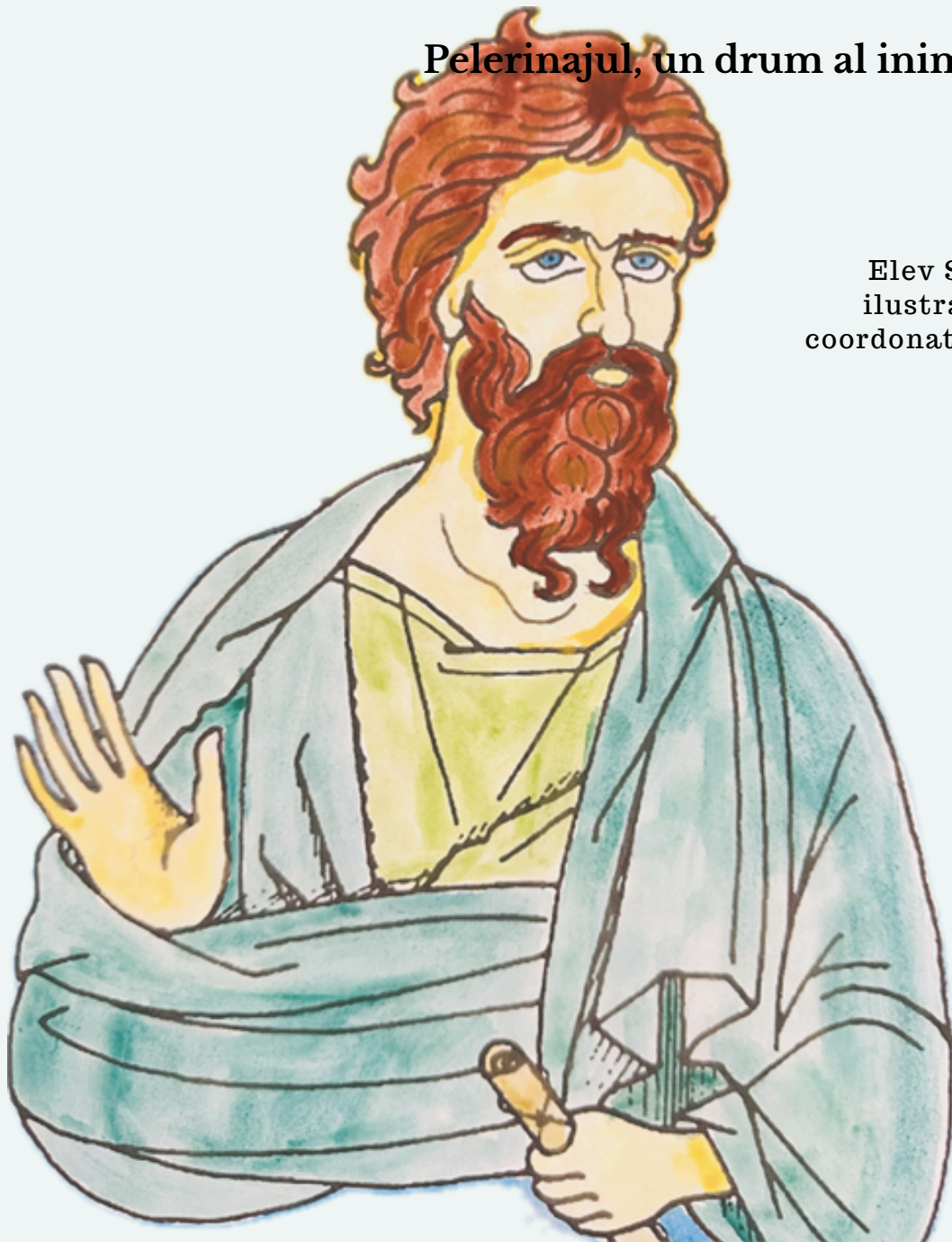
Numele autorului: Bercu Stefan

Numele cordonatorului: Dragomir Mihaela

Scoala: Scoala Gimnaziala Schiulesti
Judetul: Prahova

Pelerinajul, un drum al inimii

Elev Stroe Mateo , clasa a VI-a A
ilustrație elev Dumitrescu Ștefan
coordonator prof. pps. Țaranu Elena,
CSEI nr.2 Ploiești,
Jud. Prahova

Este sfârșitul lunii noiembrie, iar noi ne pregătim pentru una dintre cele mai mari sărbători ale românilor. Cu ocazia Zilei Sfântului Andrei, școala noastră a organizat un pelerinaj de suflet. Am plecat dis-de-dimineață cu autocarul școlii, alături de părinți, colegi și doamna profesoară, spre peștera sfântă din Dobrogea.

Pe drum, doamna profesoară ne-a povestit despre tradițiile noastre frumoase. Am aflat că, în noaptea de Sfântul Andrei, buncii noștri puneau usturoi la ferestre pentru a păzi casa de rele. Tot acum, noi, copiii, punem grâu la încolțit într-o tăviță. Dacă grâul crește înalt și des până la Crăciun, înseamnă că anul viitor va fi unul cu noroc și sănătate.

Ajunși la mănăstire, am intrat cu emoție în peșteră. Am văzut patul scobit în stâncă și ne-am închinat la Sfintele Moaște așezate în crucea mare, în formă de X. Doamna ne-a spus o poveste impresionantă despre ce a făcut Sfântul Andrei după ce a călătorit mult prin lume. Când s-a întors acasă la familia sa, el nu s-a oprit din a face bine.

Le-a povestit tuturor despre minunile văzute și i-a învățat pe cei dragi să se roage și să fie buni unii cu alții, exact așa cum ne-a învățat și pe noi, românii.

M-am rugat lângă racla sfântă, cerând sănătate pentru părinții mei. Am simțit că Sfântul Andrei ne ascultă și ne ocrotește. La plecare, am luat cu mine boabe de grâu pentru a le pune la încolțit acasă, în amintirea acestui drum frumos.

Acest pelerinaj a fost cu adevărat un „drum al inimii”. Am învățat că tradițiile și credința ne țin împreună ca o mare familie, iar Sfântul Andrei rămâne bunicul blând al tuturor românilor.

Costume populare și flori de nuntă

Elev Constantin Ionuț Răzvan, clasa a VIII-a
coordonator prof. pps. Șandor Alexandra,
CSEI nr.2 Ploiești, , Jud. Prahova

Weekend-ul trecut a fost unul deosebit pentru familia mea din Ploiești.

Am participat cu toții la nunta verișoarei mele, o sărbătoare plină de tradiții frumoase din zona noastră, Muntenia. Am fost împreună cu părinții și frații mei, toți îmbrăcați în haine de sărbătoare.

Totul a început cu bătutul brazilor. Lăutarii au venit dis-de-dimineață și au cântat melodii vesele. În poarta casei, tinerii au bătut brazii în pământ, semn că acolo este o casă de nuntă. În ziua nunții, am ajutat și eu la împodobitul bradului cu panglici colorate, mere și flori.

Bradul este simbolul tinereții și al vigoriei.

Apoi, a urmat un moment foarte emoționant: gătitul miresei și al mirelui. Fiecare a stat la casa lui. Mireasa a fost ajutată de nașă să-și pună voalul și florile în păr, iar mirele a fost bărbierit simbolic de prietenii lui. Cei doi nu s-au văzut deloc până la biserică, respectând vechiul obicei.

Înainte de plecare, s-a încins dansul miresei chiar în fața casei. Toată ulița s-a strâns să o vadă cât este de frumoasă. Apoi, am făcut o horă mare în curte, unde ne-am prins cu toții de mână: părinți, frați și vecini. Muzica lăutarilor răsună tare, iar costumele populare ale unora dintre invitați străluceau sub soarele de Ploiești.

Am plecat spre biserică în coloană, cu bradul împodobit în față. M-am simțit foarte mândru de familia mea și de aceste obiceiuri care ne fac să fim mai uniți.

A fost o zi plină de flori, cântece și multă iubire.

Tradiții la creștinare

Elev Constantin Rareș Paraschiv, clasa a VIII-a,
coordonator prof. pps. Șandor Alexandra,
ilustrații elev Fieraru Alexia, clasa a III- a A
coordonator prof: Grigore Florentina, CSEI nr.2
Ploiești, Jud. Prahova

Recent, în familia noastră din a fost mare sărbătoare. Am participat, alături de părinții în calitate de nași, la botezul unui băiețel.

A fost o zi plină de lumină, mai ales că eu am avut o misiune foarte importantă: eu am ales numele sfânt de botez al bebelușului. Părinții m-au ascultat, iar acum pe micuț îl cheamă așa cum am dorit eu (Andrei) ceea ce mă face foarte mândru. Pentru acest eveniment special, toți ne-am îmbrăcat în costume populare. Iile noastre cu motive muntenesti erau foarte frumoase. Și bebelușului i-au fost cumpărate hăinuțe tot populare, lucrate cu mare grijă. În calitate de Nași i-am dăruit și mici daruri de preț: printre care o cruciuliță din aur, pentru a-l ocroti toată viața.

La biserică, am ajutat la împodobitul vasului în care urma să fie botezat copilul. Am pus flori proaspete și panglici, pentru ca totul să arate festiv.

Lumânarea de botez, adusă de părinții mei, era mare, din ceară curată și împodobită cu flori albe și panglici albastre. Eu am ținut lumânare, a stat aprinsă tot timpul. Când preotul a săvârșit taina botezului, ne-am rugat cu toții pentru sănătatea noului creștin.

A doua zi, dis-de-dimineață, am participat la luatul mirului.

Nașa (mama mea), a pregătit o cădiță specială în care a pus apă, iar în ea a adăugat multe lucruri cu înțeles:

o Lapte și miere, ca viața lui să fie dulce și bogată;

o Flori, ca să fie frumos;

o Bănuți de argint și aur, pentru belșug;

o Orez, pentru noroc și sănătate.

Bebeluşul a fost îmbrăcat din nou cu hăinuțe noi și curate.

După băiță, l-am luat în brațe pe micuț și l-am șoptit numele pe care i l-am ales.

Sunt fericit că avem un nou membru în familie și că păstrăm aceste tradiții frumoase din zona noastră.

O tradiție locală – Torsul și vopsitul lânii

Elev LUNCĂ ALEXANDRA

Prof. David Luiza Mihaela

Școala Gimnazială Traian Săvulescu, com Izvoarele,
jud Prahova

În satul meu există o tradiție veche care mi se pare foarte frumoasă: torsul și vopsitul lânii. Am văzut această activitate la bunica mea și la alte femei din sat, mai ales în anotimpul rece, când oamenii stau mai mult în casă. Totul începe după ce oile sunt tunse. Lâna este adunată, curățată și pregătită pentru a fi lucrată. Bunica mea îmi arată cum folosește fusul sau roata de tors pentru a transforma lâna în fir. Mi se pare interesant și chiar relaxant să o privesc cum lucrează cu răbdare. După ce firul este gata, urmează vopsitul. Am văzut cum se folosesc metode tradiționale, cu ingrediente naturale. De exemplu, coji de ceapă pentru culoarea galbenă sau maro și diferite plante pentru alte culori. Este uimitor cum din lucruri simple se pot obține culori atât de frumoase. Firul obținut este folosit apoi pentru a face haine groase, șosete sau covoare. Aceste lucruri sunt nu doar utile, ci și realizate cu multă muncă și pricepere. Această tradiție este importantă pentru că arată cum trăiau oamenii în trecut și cum își făceau singuri lucrurile necesare. De asemenea, îi aduce pe oameni împreună și păstrează vie cultura satului.

Mie îmi place foarte mult această tradiție pentru că îmi amintește de bunica mea și de momentele petrecute la țară. Cred că este important să păstrăm astfel de obiceiuri și să le transmitem mai departe.

O tradiție locală – Mărțișorul

Elev Băncilă Constantin Viorel

Prof.David Luiza Mihaela

Școala Gimnazială Traian Săvulescu, com Izvoarele, jud Prahova

Una dintre tradițiile mele preferate este Mărțișorul, care se sărbătorește la începutul primăverii, pe 1 martie. În această zi, oamenii oferă mărțișoare celor dragi, mai ales fetelor și femeilor. Mărțișorul este un mic obiect prins cu un șnur alb și roșu. Am învățat că aceste culori au o semnificație: roșul simbolizează viața și energia, iar albul reprezintă puritatea și începutul unui nou anotimp. În fiecare an, și eu ofer mărțișoare colegelor, doamnei profesoare și membrilor familiei. Îmi place să aleg mărțișoare frumoase și uneori chiar să le fac singur/ă, din hârtie sau alte materiale. Am văzut și la bunica mea cum păstrează mărțișoarele primite și le pune într-un loc special. Ea mi-a spus că, după câteva zile, mărțișorul se leagă de un pom înflorit, pentru a aduce noroc. Această tradiție este importantă pentru că marchează venirea primăverii și aduce bucurie oamenilor. Este un mod simplu de a arăta respect și apreciere față de cei din jur.

Mie îmi place foarte mult Mărțișorul pentru că este o tradiție frumoasă și mă face să mă simt mai aproape de familie și de prieteni.

PLUGUSORUL CA LA NOI!

Elev : VOICILAS DAVID MIHAIL
Prof.it. VOICILAS EUGENIA
Sc. Profesionala, Com. Starchiojd
Loc. Starchiojd. Jud. Prahova

Ma numesc Voicilas David Mihail, sunt elev in clasa a VI-a. Imi plac sarbatorile atat de mult, incat imi doresc sa fie mereu sa fie. Dar una dintre ele este preferata mea, anume Craciunul, deoarece in aceasta perioada avem zapada, primim dulciuri ,prajituri si bani pe unde colindam, Da, imi place sa cant un colind pe care il stiu de mic, de la bunicii mei. Se numeste "Plugusorul". Astfel, impreuna cu prietenii mei, pe 31 Decembrie seara, ne imbracam in haine traditionale, purtam cojoace cusute din piei de miel si clopotei. Mergem din casa in casa cantand cat putem noi de bine. Satenii ne primesc bucurosi ,le uram sa aiba parte de prosperitate si belsug in anul care urmeaza. Si mai trosnim din bici cat putem de tare, sa rasune peste tot satul

LA MULTI ANI!

Plugusorul !

Aho, aho copii si frati,
Stati putin si nu manati
Langa boi va-laturati
Si cuvantul-mi-ascultati

Maine anul se-n noieste
Plugusorul se porneste,
Si incepe a ura
Pe la case-a colinda

Iarna-i grea, omatu-i mare
Semne bune anul are
Semne bune de belsug,
Pentru brazda de sub Plug

Ia mai manati mai flacai
Hăi ! Hăi !
MULTUMESC

STEAUA SUS RASARE!

Elev: NITA ANA-MARIA
Prof.de sprijin Voicilas Eugenia
Scoala Profesionala, Com. Starchiojd
Loc.Starchiojd,Jud. Prahova

Ma numesc Nita Ana -Maria ,sunt in clasa a VI-a, inca de cand eram mica, in perioada Craciunului, in vacanta de iarna impreuna cu prietenele mele facem un grup si plecam sa colindam prin sat. Preferatul meu este "Steaua sus rasare" ,este un colind traditional romanesc religios care vesteste Nasterea lui Isus Hristos, venirea magilor ghidati de stea si inchinarea lor.

Il cantam in seara de Ajun, imbracate in cojocile si tinem in maini o stea faurita din brad si impodobita cu beteala.Versurile acestui cantec descriu taina mare a stelei care straluceste si anunta ca Fecioara Maria L-a nascut pe Mesia.Mergem din casa in casa colindand si in schimb primim dulciuri, prajituri si bani.

STEAUA SUS RASARE!

*Steaua sus rasare/ Ca o taina mare,
Steaua straluceste/ Si lumii vesteste. Bis*

*Ca astazi curata/ Prea nevinovata,
Fecioara Maria/ Naste pe Mesia! Bis*

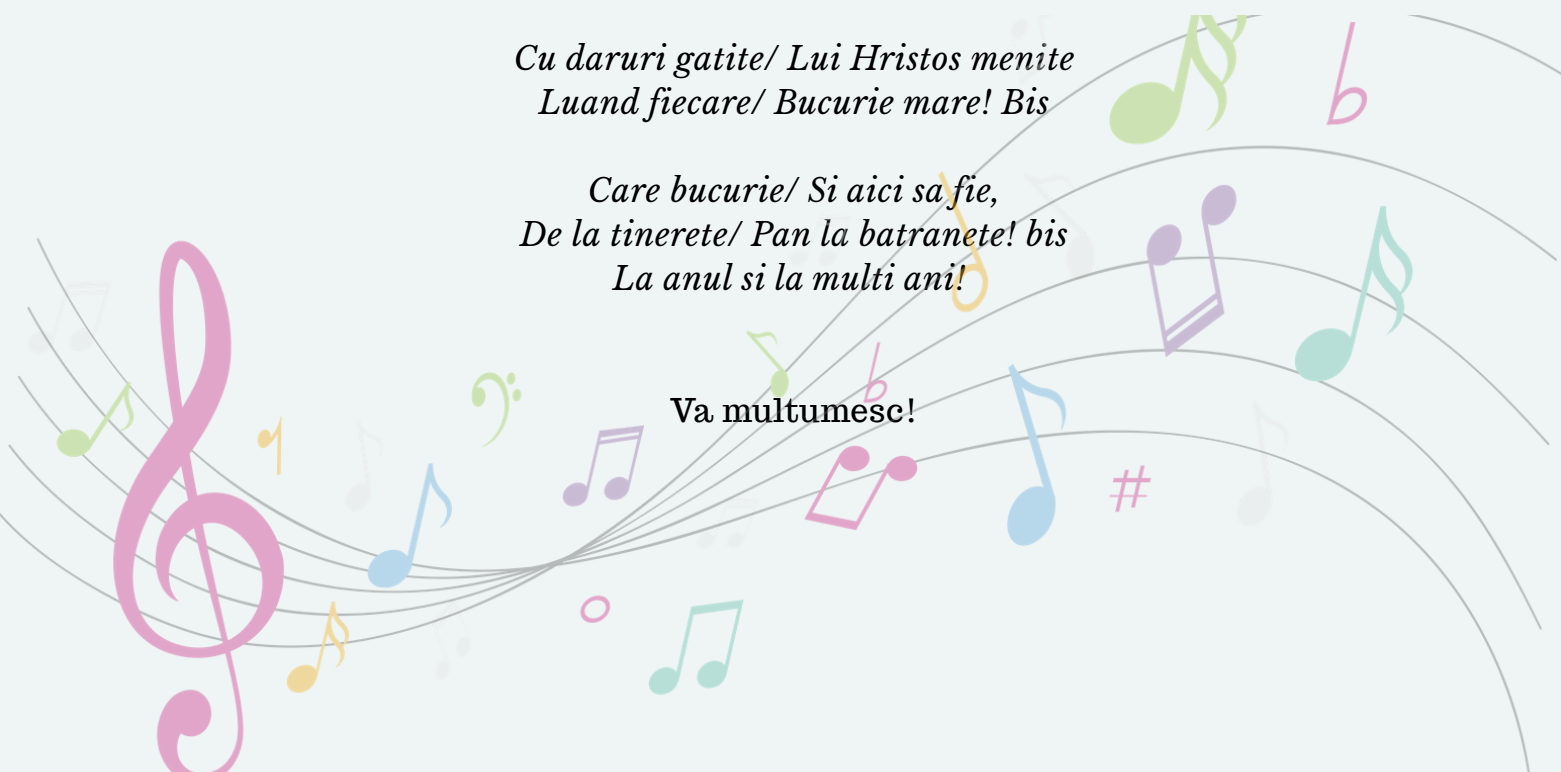
*Magii cum zarira/ Steaua si pornira,
Mergand dupa raza / Pe Hristos sa-l vaza! Bis*

*Si daca pornira/ Indata-l gasira,
La Dansul intrara/ Si se inchinara! Bis*

*Cu daruri gatite/ Lui Hristos menite
Luand fiecare/ Bucurie mare! Bis*

*Care bucurie/ Si aici sa fie,
De la tinerete/ Pan la batranete! bis
La anul si la multi ani!*

Va multumesc!

TRADIȚIA URSITULUI ȘI MOȘTENIREA URSARILOR

OBICEIURI VII DIN SATUL MĂRGINENII DE JOS, PRAHOVA

ELEV: COCÂIA ALEXANDRU ANDREI

PROF. ITIN./SPRIJIN: VÎLCULESCU FLORINA-EUGENIA

ȘCOALA GIM. SAT MĂRGINENII DE JOS

JUDEȚUL PRAHOVA

CINE SUNT URSARII?

- **Puncte cheie:**
- Mărginenii de Jos găzduiește o comunitate mândră de romi ursari.
- Istoric, aceștia erau dresori de urși dar astăzi sunt recunoscuți pentru abilitățile lor de meșteșugari (prelucrarea metalelor) și pentru conservarea spiritului nomad în ritualuri.
- Tradiția lor centrală este legată de forța animalului totem (ursul) ca simbol al sănătății și al norocului.

RITUALUL- CĂLCĂTURA URSULUI

DESCRIERE: Un obicei practicat în trecut (și simbolic astăzi de sărbători), unde un urs sau o persoană costumată „călca” pe spatele cuiva pentru a vindeca durerile sau a alunga spiritele rele.

SEMNIFICAȚIE: Se credea că puterea ursului se transferă omului oferindu- i vigoare pentru tot restul anului.

MOMENTUL: practicat de obicei în perioada sărbătorilor de iarnă sau la venirea primăverii.

MEȘTEȘUGUL CA STIL DE VIAȚĂ

Dincolo de ritual, tradiția se manifestă prin prelucrarea cuprului și a tablei.

Transmiterea „secretelor” meseriei de la tată la fiu este o formă de educație tradițională în Mărginenii de Jos.

Fiecare obiect creat (ceaun, tăvi), poartă „amprenta” familiei fiind considerat un obiect de zestre.

CONSERVAREA IDENTITĂȚII

MESAJ FINAL: Deși urșii nu mai fac parte din viața cotidiană, spiritul lor rămâne în dansul de festival și în mândria comunității.

IMPORTANTĂ: Aceste tradiții nu sunt doar piese de muzeu, ci modul prin care romii din Mărginenii de Jos își păstrează coeziunea și identitatea culturală, unică în Prahova.

Obiceiurile și tradițiile romilor, din Mărginenii de Jos, Prahova

Elev Osman George Nicolas, clasa a VIII-a
coordonator prof. itin./sprijin: Vîlculescu Florina-Eugenia
Școala Gimnazială, sat Mărginenii de Jos, Județul Prahova

1. Stratificarea și Identitatea (Vatra Satului)

Spre deosebire de grupurile nomade, romii din Mărginenii de Jos sunt preponderent vătrași (romi de vatră, sedentarizați de generații). Această stabilitate a dus la o fuziune între tradițiile ancestrale rome și obiceiurile locale prahovene.

Limba: Se observă un proces de asimilare lingvistică, mulți fiind vorbitori de limba română, însă păstrând în mediul familial un lexic specific, arhaic.

2. Meșteșugurile și Ocupațiile Tradiționale

Istoric, comunitatea din această zonă a fost recunoscută pentru abilitățile practice.

- **Prelucrarea materialelor:** Tradiția cărămidarilor și a lăutarilor a fost puternică în trecut.
- **Comerțul de proximitate:** Fiind o zonă de tranzit între Ploiești și Târgoviște, spiritul negustoresc a rămas o trăsătură definitorie, adaptată astăzi la comerțul modern sau munca sezonieră în străinătate.

3. Viața Spirituală și Riturile de Trecere

Religia joacă un rol central, majoritatea fiind ortodocși, cu o aderență crescândă în ultimele decenii către cultele neoprotestante (penticostale), fenomen care a schimbat drastic unele obiceiuri vechi.

Nunta (Biava): Rămâne cel mai spectaculos eveniment. Se pune accent pe afirmarea statutului social. Elementele specifice includ „ploconul” adus nașilor și ritualuri de puritate. Muzica lăutărească de calitate este coloana vertebrală a oricărei celebrări.

Cultul Morților: Există o grijă deosebită pentru „trecerea” celor dragi. Pomana este considerată obligatorie pentru a asigura liniștea sufletului, păstrându-se credințe legate de legătura dintre lumea de aici și cea de dincolo.

4. Sărbătorile Calendaristice

Comunitatea respectă cu sfințenie marile sărbători creștine, dar cu nuanțe proprii:

- **Paștele și Crăciunul:** Sunt momente de reuniune a clanului (familiei extinse).
- **Sfântul Gheorghe (Ederlezi):** Istoric, era momentul care marca începutul anului pastoral și regenerarea naturii, fiind celebrat cu mese bogate în aer liber.

Comunitatea de romi din Mărginenii de Jos reprezintă un model de sedentarizare istorică reușită, reușind să îmbine armonios moștenirea ancestrală cu influențele rurale prahovene.

"Atelier de pictură"

Elevii claselor a X-a B, a II-a-pregătitoare și preșcolari,
coordonatori: prof. Bratu Nicoleta, Enache Ramona, Anghel Laura,
Fenechiu Simona și Ioniță Adina,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte,
Jud. Prahova

Atelierul de pictură desfășurat în cadrul Simpozionul copiilor „Tradiții și obiceiuri locale” organizat în cadrul C.Ș.E.I., Or. Vălenii de Munte, a fost o continuare a unui șir de activități creative desfășurate pe tot parcursul anului școlar. Copiii au revenit cu entuziasm la fiecare întâlnire, dornici să descopere lucruri noi și să își exprime imaginația prin culori și forme.

Pe parcursul anului, am organizat diverse activități artistice, în care elevii au pictat pe diferite suporturi, au combinat culorile și au experimentat tehnici simple, adaptate vârstei lor. Temele au fost variate, inspirate din anotimpuri, sărbători, natură și tradiții, oferindu-le copiilor ocazia să învețe lucruri noi într-un mod plăcut.

Copiii de la grădiniță, clasa pregătitoare – a-II-a și clasa a X-a au lucrat împreună, s-au ajutat reciproc și au învățat să colaboreze. Activitățile au contribuit la dezvoltarea abilităților artistice, dar și la creșterea încrederii în sine și la formarea spiritului de echipă.

Fiecare lucrare realizată a fost unică și a reflectat personalitatea fiecărui copil.

Prin aceste ateliere, elevii au descoperit bucuria de a crea și de a împărtăși cu ceilalți rezultatele muncii lor. Astfel, arta a devenit un mod frumos de învățare și de exprimare, transformându-se treptat într-un obicei pe tot parcursul anului școlar.

Despre colinde

Elevi: Popa Marian și Popa Alexandru

Clasa I

Prof.coord. Lupu Tania Grațîela

Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte
Vălenii de Munte, jud. Prahova

Colindele sunt cântece tradiționale de iarnă care vestesc Nașterea lui Iisus și aduc urări de sănătate, belșug și liniște gazdelor. Ele au origini vechi, precreștine, dar au fost integrate în tradiția creștină și au devenit un simbol al sărbătorilor de iarnă.

Colindatul întărește legăturile dintre oameni, deoarece colindătorii merg din casă în casă și sunt primiți cu daruri, gest ce exprimă ospitalitatea și bucuria comunității.

Prin colinde se transmit valori, credințe și obiceiuri, fiind o formă importantă de păstrare a identității culturale românești. Astăzi, colindele sunt cântate în familie, în școli, în biserici sau în concerte, păstrând vie o tradiție care unește generații.

JOCUL URSULUI

Obicei tradițional din Vălenii de Munte

Elev: Stefan Denisa

Clasa a III-a

Profesor: Vasile Cristina

Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte,
Prahova

Eu sunt Denisa și vreau să vă prezint un obicei foarte frumos din orașul meu, Vălenii de Munte. Acest obicei se numește Jocul Ursului și are loc în perioada sărbătorilor de iarnă, mai ales de Anul Nou.

Mie îmi place foarte mult acest obicei pentru că este vesel și interesant. Îmi place să aud sunetul tobei și să văd cum dansează urșii. Atmosfera este una de sărbătoare și toată lumea este fericită.

Ursul este un simbol al puterii și al norocului. Se spune că acest dans alungă spiritele rele și aduce un an mai bun.

Jocul Ursului este o tradiție importantă și trebuie să o păstrăm și noi, copiii. Oamenii îi primesc cu bucurie pe urși și le oferă daruri. Jocul Ursului este un obicei vesel și spectaculos.

Jocul Ursului este un obicei foarte vechi, moștenit de la strămoșii noștri. Oamenii îl păstrează și astăzi pentru că este important pentru tradițiile românești și pentru identitatea noastră.

În fiecare iarnă, copiii și tinerii se costumează în urși. Ei poartă costume din blană sau haine care imită ursul și au măști speciale. Unele costume sunt grele, dar foarte frumoase și impresionante.

Se spune că ursul este un simbol al puterii, al curajului și al protecției. Dansul ursului are rolul de a alunga spiritele rele și de a aduce noroc, sănătate și un an mai bun pentru toți oamenii.

Oamenii din comunitate îi primesc cu bucurie pe urși. Ei ies la porți, îi privesc și îi aplaudă. La final, le oferă daruri, cum ar fi bani, dulciuri sau colaci.

Eu cred că este important să păstrăm aceste tradiții, deoarece ele fac parte din cultura noastră și ne învață să respectăm trecutul.

Tradiții din Ucraina

Nume si prenume elev: Leonov Matvy Clasa a V-a
Coordonator: Dima Ancuta-Mariana
Centrul Scolar de Educatie Incluziva, Valenii de Munte,
Prahova

Ivan Kupala este o sărbătoare de vară foarte frumoasă din Ucraina. Are loc în luna iulie și este legată de natură, dragoste și distracție.

În această noapte, oamenii aprind focuri mari. Tinerii sar peste foc pentru noroc și sănătate. Se spune că dacă doi îndrăgostiți sar împreună și nu se despart de mâini, vor rămâne împreună mult timp.

Fetele fac coronițe din flori și le pun pe apă. După cum plutesc, ele încearcă să ghicească dacă își vor găsi dragostea. Este un obicei simplu, dar foarte frumos.

Oamenii mai cred și într-o poveste magică: floarea de ferigă. Se spune că apare doar în această noapte și aduce noroc celui care o găsește.

Este o sărbătoare plină de voie bună, muzică și jocuri. Oamenii dansează, cântă și se bucură de vară împreună

Sărbătorind Sf. Ilie

Nume si prenume elev: Popa Antonia

Clasa a V-a

Coordonator: Iordache Larisa

Centrul Scolar de Educatie Incluziva, Valenii de Munte,
Prahova

La noi, în fiecare an de Sfântul Ilie se face un bâlci mare și frumos. Vin oameni din toate satele din jur și sunt multe tarabe cu dulciuri, jucării și haine.

Mie îmi plac cel mai mult vata de zahăr și turta dulce. Se aude muzică și sunt râsete peste tot, iar copiii se dau în carusele și se joacă împreună.

Sfântul Ilie este cunoscut ca aducător de ploi și furtuni.

Bunica spune că în ziua lui, nu e bine să lucrezi, pentru că se supără și trimite vijelie. De multe ori, chiar așa se întâmplă: se adună nori negri și începe să bată vântul puternic. Dar chiar și așa, bâlciul rămâne o zi specială, plină de bucurie pentru toată lumea.

Tradiții și meșteșuguri pe Valea Teleajenului

Elev: Tudor VALINȚIN, clasa a VII-a
COORDONATOR: prof pps. Moise Mădălina Elena
Centrul Școlar de Educație Incluzivă,
Orașul Vălenii de Munte
JUDEȚUL Prahova

Valea Teleajenului este o zonă cu o bogată tradiție populară, în care obiceiurile, meșteșugurile și ocupațiile vechi au fost păstrate de-a lungul timpului. Muzeul de Etnografie al Văii Teleajenului din Vălenii de Munte prezintă vizitatorilor părți importante din viața satului tradițional românesc.

Expoziția muzeului este dedicată mai ales artei textile și meșteșugurilor casnice. Țesutul lânii a avut un rol important în gospodăriile de altădată, deoarece obiectele realizate erau folosite atât în viața de zi cu zi, cât și pentru înfrumusețarea locuinței. Cu ajutorul războiului de țesut, perfecționat în timp, s-au realizat țesături mai mari și de calitate mai bună.

În interiorul muzeului pot fi observate obiecte întâlnite în case tradiționale, cum ar fi lăzi de zestre, țesături, piese de mobilier și alte obiecte gospodărești. Lada de zestre avea o importanță deosebită, fiind pregătită pentru fetele care urmau să se căsătorească și însoțindu-le în noua familie. Multe dintre aceste obiecte sunt decorate cu motive geometrice, întâlnite în zona Văii Teleajenului.

Muzeul prezintă și ocupațiile tradiționale ale locuitorilor din această regiune. Printre acestea se numără agricultura, creșterea animalelor, pomicultura, viticultura, păstoritul, albinăritul, pescuitul, vânătoarea, mineritul și meșteșugurile populare. Păstoritul a fost o ocupație importantă, iar muzeul ne prezintă acest domeniu prin obiecte legate de stână, cum ar fi fierbătoarea, folosită la prepararea cașului și a urdei.

Prin exponatele sale, Muzeul de Etnografie al Văii Teleajenului oferă o imagine clară asupra modului de viață al oamenilor din trecut. Deschis în anul 2002, muzeul face parte din familia muzeelor de etnografie din România și ajută la păstrarea valorilor tradiționale ale zonei.

Obicei de Rusalii în Muntenia – Sfințirea apei și a câmpului

Școala: Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte,
Prahova

Prof. ed.: Guță Adriana-Nicoleta

Elev: Ilie Ionela-Maria, clasa a X -a

Rusaliile sunt o sărbătoare importantă care are loc la 50 de zile după Paște. În Muntenia, oamenii respectă un obicei legat de natură și de credință: sfințirea apei și a câmpului.

În ziua de Rusalii, preotul merge împreună cu oamenii pe câmp sau în grădini. El stropește locurile cu apă sfințită, numită agheasmă.

Oamenii se roagă pentru ploaie, pentru recolte bogate și pentru sănătate. Ei cred că acest obicei ajută plantele să crească mai bine.

De asemenea, sfințirea protejează câmpul de vreme rea și de boli ale plantelor.

Acest obicei arată cât de importantă este natura pentru oameni și cât de mult se bazează pe credință.

Tradiția este păstrată mai ales în satele din Muntenia și este transmisă din generație în generație.

Obicei din Muntenia – Paparuda

Școala: Centrul Școlar de Educație Incluzivă,
Orașul Vălenii de Munte,
Prahova

Prof. ed.: Guță Adriana-Nicoleta
Elev: Mykhailov Anton, clasa a X-a

Paparuda este un obicei vechi din Muntenia, legat de dorința oamenilor de a aduce ploaie în perioadele de secetă.

Acest obicei se face mai ales vara, când pământul este uscat și culturile au nevoie de apă.

La Paparudă participă, de obicei, fete sau copii din sat. Ei se îmbracă în frunze verzi, flori și crenguțe, ca să semene cu natura.

Grupul merge din casă în casă și dansează în curți, cântând un cântec special numit chiar „Paparuda”. Versurile cer ploaie și belșug pentru ogoare.

Dansul este simplu, dar plin de energie, iar participanții bat din palme și se mișcă în cerc.

Gazdele ies din case și îi stropesc cu apă, ceea ce simbolizează ploaia dorită. Apoi le oferă dulciuri, fructe sau bani.

Oamenii cred că acest ritual ajută natura și că aduce ploaia necesară pentru recolte bogate.

Paparuda este un obicei foarte vechi, transmis din generație în generație, și arată legătura puternică dintre oameni și natură.

Chiar dacă astăzi nu mai este la fel de des întâlnit, el rămâne o tradiție importantă și interesantă din Muntenia.

Două țări, aceeași bucurie de Anul Nou

CȘEI, Orașul Vălenii de Munte, Prahova

Dobrev Stanislav, clasa a VIII a – prof. coord. Ene Larisa Mariana

Băican Diana Maria, clasa a X a A – prof. coord. Soare Natalia Nicoleta

-Bună ziua! Eu sunt din Ucraina și vreau să vă povestesc despre Malanka, un obicei de Anul Nou.

-Bună ziua! Eu sunt din România și abia aștept să aflu mai multe. Și la noi există tradiții de Anul Nou.

Ucraina

-La noi, Malanka are loc în noaptea de 13 spre 14 ianuarie. Oamenii se costumează în personaje interesante: animale, personaje fantastice sau chiar figuri amuzante din viața de zi cu zi.

România

-La noi, în noaptea de Anul Nou, oamenii se costumează în capre sau urși și merg din casă în casă cu urări. Există obiceiuri ca Plugușorul, Capra și Ursul.

Ucraina

-Și la noi este multă veselie. Oamenii dansează, cântă și fac zgomot pentru a alunga spiritele rele.

România

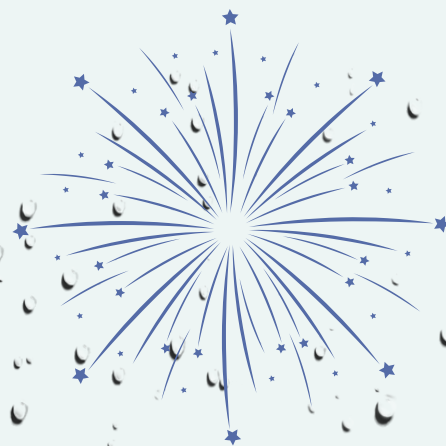
-Și noi credem că zgomotul și dansul aduc noroc și protejează oamenii în noul an.

Ucraina

-Chiar dacă tradițiile sunt diferite, ele seamănă foarte mult prin ceea ce transmit.

România

-Da, toate ne învață să întâmpinăm noul an cu bucurie, speranță și energie.

Portul popular din Ucraina

Nume prenume autor/ culegător- Dobrev Stanislav

Numele și prenumele coordonatorului - Mihăilă Andreea Cristina

Nume școală - Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte

Localitatea și județul - Vălenii de Munte, județul Prahova

Portul popular din Ucraina este un costum tradițional, purtat la sărbători și evenimente importante.

Este un simbol al culturii și identității poporului ucrainean.

Piesa principală este cămașa albă, numită vyshyvanka. Aceasta este decorată cu modele cusute manual, în culori precum roșu, negru sau albastru. Modelele pot avea forme geometrice sau florale și au semnificații speciale.

Femeile poartă fuste colorate și coronite cu flori și panglici.

Bărbații poartă pantaloni și un brâu la mijloc.

Costumul este realizat cu grijă și arată tradițiile și frumusețea culturii ucrainene.

Obiceiuri, tradiții din Muntenia- SÂNZIENELE -24 iunie

Nume prenume elev: Ioniță Ana Maria

Clasa : a IX- a

Numele și prenumele coordonatorului : Rusu Adriana Claudia

Nume școală: Centrul Școlar de Educație Incluzivă,
Localitatea și județul: orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova

Sânzienele sunt o sărbătoare de vară din Muntenia. Fetele culeg flori galbene și fac coronițe.

Acestea sunt purtate pe cap sau aruncate pe casă. Se spune că dacă rămân pe acoperiș, aduc noroc, sănătate și iubire.

Obiceiuri, tradiții din Muntenia - TRANSHUMANȚA -

Dusul oilor la munte

Nume prenume elev: Băican Irinel Andrei

Clasa : a IX- a

Numele și prenumele coordonatorului : Rusu Adriana Claudia

Nume școală: Centrul Școlar de Educație Incluzivă,

Localitatea și județul: orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova

Transhumanța este obiceiul de a muta turmele de oi dintr-un loc în altul, în funcție de anotimp.

Primăvara, oile sunt duse la munte (unde este iarbă verde) .

Ciobanii le păzesc toată vara. Toamna, oile se întorc la sat.

Obiceiuri de Florii

Elev:Dumitrică Raluca

Coordonator: Prof. ed. Comerzan Cristina

Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte

Vălenii de Munte, jud. Prahova

De sărbătoarea de Florii, oamenii din satele românești fac coronițe din crenguțe subțiri de salcie.

Crenguțele sunt împletite cu grijă în formă de cerc.

Oamenii duc coronițele la biserică pentru a fi sfințite de preot.

După slujbă, coronițele sunt aduse acasă și puse la icoană. Mulți oameni cred că aceste coronițe aduc sănătate, liniște și ajutor familiei.

Coronițele sunt păstrate la icoană tot anul.

Mulțumesc!

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DIN UCRAINA

Elev: Lyalik Ivan

Clasa: a VII a B

Prof. Coord. Ogluz Cristina

CSEI, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova

Mă numesc Lyalik Ivan și sunt din Ucraina.

Ucraina este o țară bogată în cultură și tradiții, cunoscută pentru festivitățile sale pline de culoare, dansurile energetice și cântecele emoționante.

Vă prezint câteva obiceiuri tradiționale:

- **Dansurile Tradiționale**

Dansurile tradiționale ucrainene sunt cunoscute pentru mișcările lor ritmice, expresive și pline de energie. Unul dintre cele mai cunoscute dansuri este „Hopak”, care este adesea interpretat în cadrul festivalurilor și evenimentelor culturale. Acest dans rapid și dinamic simbolizează forța și agilitatea poporului ucrainean.

- **Cântecele Folclorice**

Cântecele folclorice ocupă un loc special în cultura ucraineană. Acestea cuprind teme variate, de la iubire și natură până la evenimente istorice importante. Unele cântece sunt acompaniate de instrumente tradiționale precum bandura (un instrument cu coarde) și flaut.

- **Pysanka - Ouă Încondeiate**

Pysanka este o tradiție ucraineană veche de secole, care constă în decorarea ouălor cu modele complexe și colorate. Această artă populară este strâns legată de sărbătoarea de Paște și are semnificații religioase și simbolice. Pysanka este realizată prin tehnica încondeierii, folosind ceară și vopsele speciale.

- **Sărbătoarea Ivan Kupala**

Această sărbătoare are loc în perioada solstițiului de vară și este asociată cu focul și apa. Participanții se adună în jurul unui foc mare și dansează, cântă și sărbătoresc. Există și tradiția de a sări peste foc sau de a arunca coroane împodobite în apă.

Vă invităm în Ucraina!

Prin celebrarea dansurilor pline de viață, a cântecelor emoționante și a sărbătorilor vibrante, Ucraina continuă să împărtășească bogăția sa culturală cu întreaga lume.

Mâncăruri ucrainene

Elev: Călduraru Aurika

Clasa: a VII a B

Prof.coord.Niculescu Otilia

CȘEI, Orașul Vălenii de Munte, Jud. Prahova

Mă numesc Călduraru Aurika și sunt din Ucraina.

Ucraina este o țară cu o tradiție bogată în gastronomie, oferind o gamă diversă de preparate delicioase, care reflectă cultura și istoria acestei țări.

Vă prezint 6 produse tradiționale:

- **Borscht:** Aceasta este o mâncare emblematică a Ucrainei și trebuie să fie în topul listei tale de încercat. Borschtul este o supă groasă, preparată din sfeclă roșie, legume precum morcovii, cartofii și varza, împreună cu carne de porc, vită sau pui. Este servit cu o lingură de smântână și pătrunjel proaspăt, adăugând un plus de savoare.
- **Varenyky:** Cunoscuți și sub numele de pierogi, varenyky sunt un fel de mâncare tradițional ucrainean, asemănător cu pelmeni sau ravioli. Aceste pachetele de aluat sunt umplute cu diverse ingrediente, cum ar fi cartofi, brânză, carne, ciuperci sau fructe. Se fierb sau se prădesc și se servesc cu smântână și ceapă prăjită.
- **Holubtsi:** Aceste sarmale ucrainene sunt un adevărat deliciu. Frunzele de varză acra sunt umplute cu carne de porc și orez, iar apoi fierte într-un sos aromat din roșii și smântână. Gustul dulce-acrișor al verzei de murături și aroma sățioasă a umpluturii îți vor încânta cu siguranță gusturile.
- **Salo:** Salo este unul dintre cele mai cunoscute și iubite alimente tradiționale din Ucraina. Aceasta este grăsime de porc sărată și afumată, servită sub formă de felii subțiri. De obicei, este însoțită de pâine și ceapă.
- **Kovbasa:** Kovbasa reprezintă o varietate de cârnați ucraineni, preparați din carne de porc sau vită, împreună cu diverse condimente. Aceștia sunt afumați și uscați, oferind un gust intens și apetisant. Sunt perfecte alături de o felie de pâine proaspătă și murături.
- **Medovik:** Încheie gustos festinul cu acest desert popular, cunoscut sub numele de tort Medovik. Acest tort cu miere constă din foi subțiri de aluat umplute cu o cremă delicioasă din unt și miere. Este un desert aromat și dulce, perfect pentru a te răsfăța.

Vă invit să explorați această țară minunată și să vă bucurați de gusturile autentice ale bucătăriei ucrainene, care te vor impresiona și încânta în egală măsură!

PAȘTELE PRIN OCHI DE COPIL

Vopsitul ouălor

Nume prenume elev: Ilie Maria

Clasa a X a A

Prof. coordonator: Ilie Violeta

Centrul Școlar de Educație Incluzivă,
Orașul Vălenii de Munte - Județul Prahova

Avem multe tradiții pe care le-am învățat de la părinții noștri încă de când eram mici și acum încercăm să le povestim copiilor.

Paștele este o sărbătoare plină de bucurie pentru copii, cu multe activități creative și treburi gospodărești. Cele mai îndrăgite tradiții includ vopsirea ouălor, vânatoarea de ouă de ciocolată aduse de Iepuraș, participarea la pregătirea cozonacilor, mersul la biserică, ciocnitul ouălor, precum și primirea de haine noi.

De obicei, vopsim ouăle în joia Paștelui iar noi, copiii, participam cu plăcere la acest obicei străvechi. Alegem cu grija ouăle proaspete și cât mai frumoase, apoi le spalam bine cu apa și puțin detergent ca mai apoi să le scufundăm în apă rece și curată și abia după le punem la fiert. Cât ouăle fierb pregatim vopseaua, diverse culori: roșu, galben, albastru, verde, mov și portocaliu. Noi, copiii, adunam frunze și flori de prin grădină, cât mai diverse dar de marime potrivită, iar mamele pregatesc bucăți de material (în special dres) și sfoară pentru ca, după ce oul a fost fiert, îi alegem o frunză sau o floare, o presăm pe ou și îl învelim în material, îl legam cu sfoară și apoi îl punem în vasul cu vopsea, unde îl lăsăm câteva minute. Apoi îl luăm din vas, tăiem materialul cu o foarfecă și îl punem pe un șervețel, după care îl ungem cu grăsime, să fie lucios.

Pegătim un coș cu verdeață unde așezăm doar ouăle roșii pentru a merge la biserică cu el. Într-un alt coș cu verdeață punem ouăle colorate pentru dimineața de Paște, când le vom ciocni spunând cu bucurie: „Hristos a înviat!” și se răspunde „Adevărat a înviat!”. Povestim despre învierea lui Iisus, și despre noul salut: „Hristos a înviat!” în loc de „Bună ziua!”.

Sărbătoarea Paștelui în Ucraina și în România

Elev ucrainean Bou Victoria

Prof.pps. Voinescu Angelica

Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Orașul Vălenii de Munte,
jud Prahova

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători ale creștinilor, celebrând Învierea lui Iisus Hristos. Această sărbătoare are loc primăvara, în apropierea echinocțiului de primăvară, și aduce bucurie și speranță în inimile oamenilor.

Înainte de Paște, creștinii se pregătesc printr-o perioadă de post, denumită Postul Mare. Aceasta este o vreme de reflecție, rugăciune și curățire spirituală.

În săptămâna dinaintea Paștelui, cunoscută sub numele de Săptămâna Patimilor, se rememorează suferințele lui Iisus și evenimentele care au dus la răstignirea Sa.

În ziua de Paște, oamenii merg la biserică pentru a participa la slujba de Înviere. Acolo, ei primesc vestea sărbătorii Învierii și aprind lumânări, simbolizând lumina lui Hristos care alungă întunericul.

După slujbă, familiile se adună pentru a sărbători împreună.

Paștele în Vălenii de Munte Obicei tradițional în Vălenii de Munte

Elev: Gheorghe Daniel

Clasa a VI-a

Profesor coord. : Urlețeanu Magdalena Nicoleta

Centrul Școlar de Educație Incluzivă,

Orașul Vălenii de Munte - Județul Prahova

Paștele este una dintre cele mai importante sărbători religioase din Vălenii de Munte, fiind marcat prin numeroase tradiții și obiceiuri păstrate din generație în generație.

- Atmosfera de Înviere

În noaptea de Înviere, oamenii merg la biserică, îmbrăcați în haine curate sau chiar în costume populare. Aceștia participă la slujba religioasă și iau Lumina Sfântă, pe care o duc acasă pentru a aduce binecuvântare.

- Coșul pascal

Credincioșii pregătesc un coș cu bucate tradiționale: ouă roșii, pască, cozonac, carne și alte alimente. Acestea sunt sfințite la biserică, iar familia gustă prima dată din ele în ziua de Paște.

- Tradiții în familie

În familie, se păstrează obiceiul vopsirii ouălor, în special în culoarea roșie, simbol al vieții. De asemenea, se ciocnesc ouăle cu salutul „Hristos a înviat!” și „Adevărat a înviat!”. Masa de Paște este un moment de bucurie și reuniune.

- Credințe populare

Un obicei local este spălutul pe față cu apă în care se pune un ou roșu și un ban, pentru sănătate și noroc. Se crede că participarea la slujba de Înviere aduce binecuvântare pentru întregul an.

- Viața comunității

De Paște, oamenii își vizitează rudele și vecinii, oferă daruri copiilor și păstrează spiritul de solidaritate și tradiție în comunitate.

*Vă mulțumim din suflet pentru participarea și
implicarea dumneavoastră în acest proiect!*

*Implicarea și efortul fiecăruia dintre noi, au
făcut să transformăm o inițiativă într-un adevărat succes.
Ați demonstrat că tradițiile noastre pot fi păstrate și
transmise mai departe prin colaborare și pasiune.*

*Fie ca această experiență să rămână o amintire
frumoasă și să ne inspire pentru viitoarele proiecte. Vă
apreciem și vă mulțumim pentru tot ce ați făcut!*